

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 13ης Ιανουαρίου 2017*

«Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα τα οποία κατέχει ο ΕCHA περιέχοντα πληροφορίες υποβληθείσες στο πλαίσιο διαδικασίας σχετικής με αίτηση αδειοδότησεως για τη χρήση της ουσίας φθαλικός δις (2-αιθυλεξυλ) εστέρας (DEHP) — Απόφαση περί γνωστοποίησης πληροφοριών τις οποίες ο προσφεύγων θεωρεί εμπιστευτικές — Εξαίρεση σχετική με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων — Έννοια της ιδιωτικής ζωής — Δικαίωμα της ιδιοκτησίας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στην υπόθεση T-189/14,

Deza, a.s., με έδρα το Valašské Meziříčí (Τσεχική Δημοκρατία), εκπροσωπούμενη από τον P. Dejl, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ΕCHA), εκπροσωπούμενου αρχικώς από την A. Iber, τον T. Zbihlej και την M. Heikkilä, στη συνέχεια από τις M. Heikkilä, C. Buchanan και τον W. Broere, επικουρούμενους από τον M. Mašková, δικηγόρο,

καθού,

υποστηριζόμενου από

την **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από την F. Clotuche-Duvieusart, τον P. Ondrůšek και την K. Talabér-Ritz,

και από

την **ClientEarth**, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο),

το **European Environmental Bureau (EEB)**, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο),

την **Vereniging Health Care Without Harm Europe**, με έδρα το Rijswijk (Κάτω Χώρες),

εκπροσωπούμενους από τον B. Kloostra, δικηγόρο,

παρεμβαίνοντες,

* Γλώσσες διαδικασίας: η τσεχική.

με αντικείμενο αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση των αποφάσεων του ECHA της 24ης Ιανουαρίου 2014 περί της γνωστοποίησης πληροφοριών τις οποίες υπέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο διαδικασίας σχετικής με την αίτηση αδειοδότησεως για τη χρήση της ουσίας φθαλικός δις(2-αιθυλεξυλ) εστέρας (DEHP),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τον M. Prek (εισηγητή), πρόεδρο, την I. Labucka και τον V. Kreuschitz, δικαστές,
γραμματέας: S. Bukšek Tomas, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 29ης Ιουνίου 2016,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η ουσία φθαλικός δις(2-αιθυλεξυλ) εστέρας (DEHP) (στο εξής: ουσία DEHP) χρησιμοποιείται για την μαλάκυνση των πλαστικών από χλωριούχο πολυβινύλιο (PVC). Η ουσία DEHP περιλήφθηκε στο παράρτημα XIV του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ 2006, L 396, σ. 1, διορθωτικό ΕΕ 2007, L 136, σ. 3). Συνέπεια της συμπεριλήψεως της ουσίας αυτής στο προαναφερθέν παράρτημα είναι ότι, από 21ης Φεβρουαρίου 2015, η χρήση της πλέον υπόκειται σε αδειοδότηση από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων (ECHA).
- 2 Προκειμένου να μπορέσει να συνεχίσει την αδιάλειπτη παρασκευή της ουσίας DEHP μετά την 21η Φεβρουαρίου 2015, η προσφεύγουσα, Deza a.s., υπέβαλε αίτηση αδειοδότησεως στον ECHA σύμφωνα με το άρθρο 62 του κανονισμού 1907/2006. Συναφώς, επισύναψε στην αίτησή της αδειοδότησεως μια εμπιστευτική έκδοση και μια μη εμπιστευτική έκδοση των απαιτούμενων εγγράφων, συμπεριλαμβανομένων μιας εκθέσεως χημικής ασφάλειας, μιας αναλύσεως των εναλλακτικών επιλογών και μια κοινωνικοοικονομικής αναλύσεως. Οι Arkema France, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. και Vinyloop Ferrara SpA (στο εξής: πρώην προσφεύγουσες) επίσης υπέβαλαν αίτηση αδειοδότησεως για τη συνέχιση της παρασκευής της ουσίας DEHP.
- 3 Από τις 13 Νοεμβρίου 2013 έως τις 8 Ιανουαρίου 2014, ο ECHA, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 64, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006, διεξήγαγε δημόσια διαβούλευση σχετικά με τις αιτήσεις που αφορούσαν την ουσία DEHP. Στο πλαίσιο αυτό, έθεσε στη διάθεση του κοινού διάφορα έγγραφα σχετικά με την εν λόγω ουσία.
- 4 Στις 5 Δεκεμβρίου 2013, στηριζόμενοι στον κανονισμό (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43), οι ClientEarth και European Environmental Bureau (Ευρωπαϊκό Γραφείο Περιβάλλοντος, ΕΕΒ) υπέβαλαν στον ECHA

αίτηση προσβάσεως στην έκθεση χημικής ασφάλειας και στην ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών που περιλαμβάνονταν στην αίτηση αδειοδότησεως για τη χρήση της ουσίας DEHP, καθώς εκτιμούσαν ότι τα γνωστοποιηθέντα έγγραφα στο πλαίσιο της δημόσιας διαβουλεύσεως ήταν ελλιπή.

- 5 Με έγγραφο της 18ης Δεκεμβρίου 2013, ο ECHA ενημέρωσε την προσφεύγουσα σχετικά με την αίτηση προσβάσεως την οποία υπέβαλαν οι ClientEarth και EEB στην έκθεση χημικής ασφάλειας και την ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών που περιλαμβάνονταν για την αίτηση αδειοδότησεως. Ο ECHA την ενημέρωσε επίσης ότι της απέστειλε, με ηλεκτρονικό μήνυμα, έκδοση με περικομμένα τα προαναφερθέντα έγγραφα και την καλούσε να προσδιορίσει με σαφήνεια τις πληροφορίες των οποίων τη γνωστοποίηση δεν επιθυμούσε και να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους οι πληροφορίες αυτές ενέπιπταν σε μία από τις εξαιρέσεις του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001.
- 6 Στις 24 Ιανουαρίου 2014, ο ECHA απηύθυνε στην προσφεύγουσα επιστολή με στοιχεία αναφοράς AFA-C-0000004274-77-09/F και στις πρώην προσφεύγουσες αντιστοίχως τις επιστολές με στοιχεία αναφοράς AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F και AFA-C-0000004151-87-08/F, με τις οποίες τους γνώριζε την απόφασή του να γνωστοποιήσει μέρος των ζητηθέντων εγγράφων κατά την έννοια του κανονισμού 1049/2001 (στο εξής: προσβαλλόμενες αποφάσεις).
- 7 Με έγγραφο της 7ης Φεβρουαρίου 2014, ο ECHA ενημέρωσε τους ClientEarth και EEB ότι είχε αποφασίσει να τους χορηγήσει μερική πρόσβαση στις ζητηθείσες πληροφορίες, αλλά ότι η γνωστοποίηση είχε ανασταλεί, διότι είχε κινηθεί διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου να αποτραπεί η εν λόγω γνωστοποίηση. Επισύναψε ως παράρτημα του εγγράφου αυτού μία από τις επιστολές της 24ης Ιανουαρίου 2014, ήτοι την αποσταλείσα στην Arkema France, η οποία ήταν ανάλογη με εκείνη που απηύθυνε στην προσφεύγουσα.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 8 Στις 24 Μαρτίου 2014, η προσφεύγουσα και οι πρώην προσφεύγουσες άσκησαν προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ κατά των προσβαλλομένων αποφάσεων. Με χωριστό δικόγραφο της ίδιας ημέρας, υπέβαλαν αίτηση ασφαλιστικών μέτρων δυνάμει του άρθρου 278 ΣΛΕΕ για την αναστολή της εκτελέσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων.
- 9 Με επιστολή της 8ης Απριλίου 2014, οι πρώην προσφεύγουσες ενημέρωσαν το Γενικό Δικαστήριο ότι παραιτούνταν από την προσφυγή τους, όπερ ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου σημείωσε με διάταξη περί μερικής διαγραφής της 11ης Απριλίου 2014.
- 10 Με διάταξη της 25ης Ιουλίου 2014, Deza κατά ECHA (T-189/14 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:686), ανεστάλη η εκτέλεση της αποφάσεως με στοιχεία αναφοράς AFA-C-0000004274-77-09/F και διατάχθηκε ο ECHA να απόσχει από τη γνωστοποίηση των εκθέσεων χημικής ασφάλειας και των αναλύσεων των εναλλακτικών επιλογών της ουσίας DEHP τις οποίες είχαν υποβάλει οι πρώην προσφεύγουσες και αποτελούσαν αντικείμενο των αποφάσεων με στοιχεία αναφοράς AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F και AFA-C-0000004151-87-08/F.
- 11 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Αυγούστου 2014, οι ClientEarth, EEB και Vereniging Health Care Without Harm Europe (στο εξής: HCWH Europe) ζήτησαν να παρέμβουν υπέρ του ECHA. Περαιτέρω, ζήτησαν να τους επιτραπεί η χρήση της αγγλικής γλώσσας, κυρίως, στο πλαίσιο της έγγραφης και της προφορικής διαδικασίας και, επικουρικώς, στο πλαίσιο της προφορικής διαδικασίας.
- 12 Οι προαναφερθείσες αιτήσεις επιδόθηκαν στην προσφεύγουσα καθώς και στον ECHA, σύμφωνα με το άρθρο 116, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991.

- 13 Με διάταξη της 25ης Σεπτεμβρίου 2014, ο πρόεδρος του τέταρτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου επέτρεψε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να παρέμβει υπέρ του ECHA.
- 14 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 3 Οκτωβρίου 2014, ο ECHA ζήτησε την εμπιστευτική μεταχείριση του παραρτήματος D1 του υπομνήματος ανταπαντήσεως έναντι των ClientEarth, EEB και HCWH Europe.
- 15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 10 Οκτωβρίου 2014, η προσφεύγουσα ζήτησε την εμπιστευτική μεταχείριση έναντι των ClientEarth, EEB και HCWH Europe ορισμένων στοιχείων και πληροφοριών που περιείχονταν στην προσφυγή.
- 16 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 31 Οκτωβρίου 2014, η προσφεύγουσα διόρθωσε το αίτημά της για εμπιστευτική μεταχείριση ορισμένων στοιχείων περιεχόμενων στην προσφυγή και στα παραρτήματά της καθώς και στις αποφάσεις του ECHA και στα παραρτήματά τους, ζήτησε δε περαιτέρω την εμπιστευτική μεταχείριση του παραρτήματος D1 του υπομνήματος ανταπαντήσεως έναντι των ClientEarth, EEB και HCWH Europe.
- 17 Με διάταξη του προέδρου του τέταρτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2015, επιτράπηκε στους ClientEarth, EEB και HCWH Europe να παρέμβουν υπέρ των αιτημάτων του ECHA. Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το αίτημα παρεκκλίσεως από το γλωσσικό καθεστώς το οποίο υπέβαλαν οι παρεμβαίνοντες στο μέτρο που αφορούσε την έγγραφη διαδικασία, επιφυλάχθηκε δε να αποφασίσει επί του αιτήματος παρεκκλίσεως από το γλωσσικό καθεστώς για την προφορική διαδικασία.
- 18 Στις 20 Φεβρουαρίου 2015, οι ClientEarth, EEB και HCWH Europe διατύπωσαν αντιρρήσεις επί του αιτήματος περί εμπιστευτικής μεταχειρίσεως του παραρτήματος D1 του υπομνήματος ανταπαντήσεως.
- 19 Στις 14 Απριλίου 2015, το Γενικό Δικαστήριο έλαβε μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας με το οποίο έθεσε στην προσφεύγουσα ερωτήσεις σχετικά με το διορθωτικό αίτημά της περί εμπιστευτικής μεταχειρίσεως.
- 20 Στις 29 Απριλίου 2015, η προσφεύγουσα απάντησε στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου.
- 21 Με διάταξη του προέδρου του τέταρτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 2015, έγινε δεκτό το αίτημα εμπιστευτικής μεταχειρίσεως έναντι των ClientEarth, EEB και HCWH Europe, ως προς, αφενός, τα στοιχεία της εκθέσεως χημικής ασφάλειας που περιέχονται και στο παράρτημα 3 της εμπιστευτικής εκδόσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων (στις σελίδες 941 έως 1503 της προσφυγής) και στις σελίδες 353 έως 915 του παραρτήματος A.4.5 της εμπιστευτικής εκδόσεως του δικογράφου της προσφυγής και, αφετέρου, τα στοιχεία της αναλύσεως των εναλλακτικών επιλογών που περιέχονται και στο παράρτημα 4 της εμπιστευτικής εκδόσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων (στις σελίδες 1504 έως 1819 της προσφυγής) και στις σελίδες 37 έως 352 του παραρτήματος A.4.4 της εμπιστευτικής εκδόσεως του δικογράφου της προσφυγής. Κατά τα λοιπά, το αίτημα περί εμπιστευτικής μεταχειρίσεως απορρίφθηκε.
- 22 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις·
 - να καταδικάσει τον ECHA στα δικαστικά έξοδα.

- 23 Ο ECHA, υποστηριζόμενος από την Επιτροπή και τους ClientEarth, EEB και HCWH Europe, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη κατά το μέρος που αφορά τις αποφάσεις που περιέχονται στις επιστολές οι οποίες δεν απευθύνθηκαν ευθέως στην προσφεύγουσα·
 - να απορρίψει κατά τα λοιπά την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 24 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν, ο πρώτος, παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, σε συνδυασμό με το άρθρο 118 του κανονισμού 1907/2006, ο δεύτερος, παραβίαση της συμφωνίας για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου (TRIPS), της 15ης Απριλίου 1994 (ΕΕ 1994, L 336, σ. 214, στο εξής: Συμφωνία TRIPS), που συνιστά το παράρτημα 1 Γ της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) (ΕΕ 1994, L 336, σ. 3), και δη παράβαση του άρθρου 39, παράγραφος 2, ο τρίτος, παράβαση του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ), του άρθρου 1 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και του άρθρου 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ο τέταρτος, παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001.
- 25 Ο ECHA αμφισβητεί τα επιχειρήματα τα οποία προέβαλε η προσφεύγουσα προς στήριξη του αιτήματός της ακυρώσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων και προβάλλει ένσταση απαραδέκτου της προσφυγής κατά το μέρος που αφορά τις αποφάσεις οι οποίες περιέχονται στις επιστολές με στοιχεία αναφοράς AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F και AFA-C-0000004151-87-08/F.
- 26 Υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι η ορθή απονομή της δικαιοσύνης δικαιολογεί την επί της ουσίας απόρριψη της υπό κρίση προσφυγής, όπως προκύπτει από την ανάλυση που ακολουθεί, χωρίς προηγουμένως να αποφανθεί επί της ενστάσεως απαραδέκτου που προέβαλε προς αντίκρουση της προσφυγής ο ECHA κατά το μέρος που η προσφυγή αφορά τις αναφερόμενες στη σκέψη 25 ανωτέρω αποφάσεις (βλ., υπό το πρίσμα αυτό, αποφάσεις της 26ης Φεβρουαρίου 2002, Συμβούλιο κατά Boehringer, C-23/00 P, EU:C:2002:118, σκέψεις 50 έως 52· της 23ης Οκτωβρίου 2007, Πολωνία κατά Συμβουλίου, C-273/04, EU:C:2007:622, σκέψη 33, και της 10ης Οκτωβρίου 2014, Marchiani κατά Κοινοβουλίου, T-479/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:866, σκέψη 23).
- 27 Υπενθυμίζεται προκαταρκτικώς ότι ο κανονισμός 1907/2006 επιβάλλει στον αιτούντα που επιθυμεί να χρησιμοποιήσει ορισμένες χημικές ουσίες να προβεί σε ανάλυση της διαθεσιμότητας των εναλλακτικών ουσιών, να εξετάσει τους κινδύνους που εμπεριέχουν και να εξακριβώσει την τεχνική και οικονομική σκοπιμότητα της χρήσεώς τους. Επ' αυτού, στο πλαίσιο της αιτήσεως αδειοδότησεως της χρήσεως της ουσίας DEHP, η προσφεύγουσα υπέβαλε στον ECHA, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα δύο έγγραφα, σε εμπιστευτική και σε μη εμπιστευτική έκδοση: μία έκθεση χημικής ασφάλειας και μία ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών. Τα έγγραφα αυτά, στη μη εμπιστευτική έκδοσή τους, δημοσιεύθηκαν στην ιστοσελίδα του ECHA. Κατόπιν του αιτήματος προσβάσεως που υπέβαλαν οι ClientEarth και EEB, ο ECHA ζήτησε από την προσφεύγουσα να εκτιμήσει εκ νέου τη θέση της και να επανεξετάσει τις πληροφορίες που επιβαλλόταν να θεωρηθούν εμπιστευτικές. Η προσφεύγουσα απέστειλε τροποποιημένη έκδοση των εμπιστευτικών εγγράφων. Ο ECHA θεώρησε, ωστόσο, ότι ορισμένες από τις πληροφορίες των οποίων τη γνωστοποίηση δεν επιθυμούσε η προσφεύγουσα δεν ήταν εμπιστευτικές και έπρεπε ως εκ τούτου να αποσταλούν στους αιτούντες την πρόσβαση στα έγγραφα.

Για τον λόγο αυτό, ο ECHA συνέταξε μια άλλη έκδοση των εγγράφων, αρκετά αποσπάσματα των οποίων είχαν περικοπεί ώστε να παραμείνουν εμπιστευτικά και άλλα είχαν παραμείνει προκειμένου να γνωστοποιηθούν. Η προσφεύγουσα θεώρησε ότι αρκετές πληροφορίες (στο εξής: επίδικες πληροφορίες) μεταξύ εκείνων που ο ECHA προτίθετο να γνωστοποιήσει έπρεπε να παραμείνουν εμπιστευτικές. Στην προσφυγή ακυρώσεως, απαρίθμησε περιοριστικώς τις επίδικες πληροφορίες που περιλαμβάνονταν στην τελευταία έκδοση των εγγράφων την οποία συνέταξε ο ECHA. Ως εκ τούτου, αντικείμενο της υπό κρίση διαφοράς είναι το ζήτημα της προσβάσεως σε αυτές τις περιοριστικώς απαριθμούμενες επίδικες πληροφορίες.

- 28 Ωστόσο ταύτα, στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα κατ' ουσίαν υποστηρίζει μια επί της αρχής θέση σύμφωνα με την οποία τα γενικά τεκμήρια αρνήσεως της προσβάσεως που ισχύουν για ορισμένες κατηγορίες εγγράφων αφορούν επίσης τις επίδικες πληροφορίες οι οποίες υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας αδειοδοτήσεως που προβλέπει ο κανονισμός 1907/2006 και σύμφωνα με την οποία, ως εκ τούτου, η γνωστοποίηση των εγγράφων αυτών πλήττει καταρχήν τα εμπορικά συμφέροντα. Το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι η αιτίαση αυτή συνιστά αυτοτελή λόγο ακυρώσεως ο οποίος πρέπει να εξεταστεί πρώτος.

1. Επί του χωριστού λόγου ο οποίος αφορά την ύπαρξη γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας των πληροφοριών που υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας αδειοδοτήσεως την οποία προβλέπει ο κανονισμός 1907/2006

- 29 Στο πλαίσιο του υπό εξέταση λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι αποτελούν εμπορικό απόρρητο όλες οι επίδικες πληροφορίες στο σύνολό τους.
- 30 Ο ECHA υποστηρίζει ότι αυτή η προσέγγιση της προσφεύγουσας δεν αντιστοιχεί σε εκείνη την οποία υιοθέτησε κατά τη διαδικασία της διαβουλεύσεως με τρίτους, καθώς, κατά τη διάρκειά της, δεν προέβαλε οποιοδήποτε επιχείρημα σχετικό με την εξέταση των επίμαχων πληροφοριών ως συνόλου, αλλά αντιθέτως υπέβαλε, προς στήριξη της αιτήσεώς της για τη μη γνωστοποίηση των επίδικων πληροφοριών, συγκεκριμένους λόγους μη συνδεδεμένους μεταξύ τους. Επί της ουσίας, ο ECHA αμφισβητεί το γεγονός ότι υπάρχει γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας των επίδικων πληροφοριών.
- 31 Επιβάλλεται να υπογραμμιστεί εκ προοιμίου ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η προσέγγιση αυτή την οποία υποστήριξε η προσφεύγουσα δεν αντιστοιχεί, όπως υποστηρίζει ο ECHA, στη συμπεριφορά που επέδειξε στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, τούτο δεν σημαίνει ότι η προσφεύγουσα δεν δικαιούται να προβάλει τον συγκεκριμένο λόγο ακυρώσεως.
- 32 Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν μια επί της αρχής θέση σύμφωνα με την οποία τα γενικά τεκμήρια της αρνήσεως της προσβάσεως τα οποία ισχύουν για ορισμένες κατηγορίες εγγράφων ισχύουν επίσης και για τις επίδικες πληροφορίες που υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας αδειοδοτήσεως κατά τον κανονισμό 1907/2006 και σύμφωνα με την οποία, ως εκ τούτου, η γνωστοποίηση των εγγράφων αυτών θίγει καταρχήν τα εμπορικά συμφέροντα. Επομένως, το ζήτημα της ερμηνείας του κανονισμού 1049/2001 και του κανονισμού 1907/2006 μπορεί θεμιτώς να προβληθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ακόμη και αν δεν προβλήθηκε, ούτε a fortiori εξετάστηκε, κατά το στάδιο της διοικητικής διαδικασίας. Επιβάλλεται, επομένως, η εξέτασή του.
- 33 Η εξέταση του ζητήματος αυτού επιβάλλει να υπομνηστεί ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001, οι διατάξεις σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του ECHA εφαρμόζονται σε όλα τα έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή του οργανισμού αυτού, δηλαδή σε όσα συντάσσονται ή παραλαμβάνονται από αυτόν και βρίσκονται στην κατοχή του, σε όλους τους τομείς δραστηριότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μολονότι ο εν λόγω κανονισμός αποσκοπεί να παράσχει στο κοινό ένα όσο το δυνατόν ευρύτερο δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα

των θεσμικών οργάνων, το δικαίωμα αυτό υπόκειται σε ορισμένους περιορισμούς για λόγους δημόσιου ή ιδιωτικού συμφέροντος (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, σκέψη 85).

- 34 Επιβάλλεται επίσης να επισημανθεί ότι το Δικαστήριο έχει αναγνωρίσει ότι τα θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί δύνανται να στηρίζονται σε γενικά τεκμήρια τα οποία ισχύουν για ορισμένες κατηγορίες εγγράφων, αν οι παρόμοιες γενικού χαρακτήρα θεωρήσεις δύνανται να ισχύουν για αιτήσεις περί γνωστοποιήσεως που αφορούν έγγραφα της ίδιας φύσεως (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 1ης Ιουλίου 2008, Σουηδία και Turco κατά Συμβουλίου, C-39/05 P και C-52/05 P, EU:C:2008:374, σκέψη 50).
- 35 Επομένως, το Δικαστήριο και το Γενικό Δικαστήριο έχουν αναγνωρίσει την ύπαρξη γενικών τεκμηρίων αρνήσεως της προσβάσεως σε έγγραφα σε διάφορες περιπτώσεις όπως είναι, μεταξύ άλλων, ο διοικητικός φάκελος σε διαδικασία ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων, τα έγγραφα που ανταλλάσσονται στο πλαίσιο διαδικασίας ελέγχου πράξεων συγκεντρώσεως, τα έγγραφα στο πλαίσιο διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και τα έγγραφα που συντάχθηκαν στο πλαίσιο της εκτιμήσεως των επιπτώσεων που διενεργεί η Επιτροπή, οι οποίες αφορούν μια εν εξελίξει διαδικασία λήψεως αποφάσεων για περιβαλλοντικά θέματα.
- 36 Αφενός, από τη νομολογία προκύπτει ότι, προκειμένου ένα γενικό τεκμήριο να προβληθεί εγκύρως κατά του προσώπου το οποίο ζητεί πρόσβαση σε έγγραφα βάσει του κανονισμού 1049/2001, είναι αναγκαίο τα ζητηθέντα έγγραφα να αποτελούν μέρος της ίδιας κατηγορίας εγγράφων ή να είναι έγγραφα της ίδιας φύσεως (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις της 1ης Ιουλίου 2008, Σουηδία και Turco κατά Συμβουλίου, C-39/05 P και C-52/05 P, EU:C:2008:374, σκέψη 50, και της 17ης Οκτωβρίου 2013, Συμβούλιο κατά Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, σκέψη 72).
- 37 Αφετέρου, από τη νομολογία αυτή απορρέει ότι η εφαρμογή των γενικών τεκμηρίων υπαγορεύεται, κατ' ουσίαν, από την επιτακτική ανάγκη εξασφάλισης της ομαλής διεξαγωγής των οικείων διαδικασιών και της επιτεύξεως των σκοπών που αυτές υπηρετούν. Ως εκ τούτου, η αναγνώριση γενικού τεκμηρίου μπορεί να στηρίζεται στο ότι η πρόσβαση στα έγγραφα ορισμένων διαδικασιών είναι ασύμβατη προς την ομαλή διεξαγωγή τους και στο ενδεχόμενο υπάρξεως κινδύνου διακυβεύσεως των εν λόγω διαδικασιών, δεδομένου ότι τα γενικά τεκμήρια παρέχουν τη δυνατότητα να διασφαλιστεί η ακέραιη διεξαγωγή της διαδικασίας, μέσω του περιορισμού της αναμείξεως τρίτων (βλ., επ' αυτού, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Wathelet στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, C-514/11 P και C-605/11 P, EU:C:2013:528, σκέψεις 66, 68, 74 και 76). Η εφαρμογή συγκεκριμένων κανόνων που προβλέπονται από νομική πράξη σχετική με διαδικασία διεξαγόμενη ενώπιον θεσμικού οργάνου της Ένωσης, διαδικασία για τις ανάγκες διεξαγωγής της οποίας έχουν προσκομιστεί τα ζητούμενα έγγραφα, είναι ένα από τα κριτήρια βάσει των οποίων μπορεί να δικαιολογηθεί η αναγνώριση ενός γενικού τεκμηρίου (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 11ης Ιουνίου 2015, McCullough κατά Cedefop, T-496/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:374, σκέψη 91, και προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Cruz Villalón στην υπόθεση Συμβούλιο κατά Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:325, σημείο 75).
- 38 Συνεπώς, ο δικαστής της Ένωσης εκτιμά ότι οι προβλεπόμενες στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως σε έγγραφα δεν μπορούν να ερμηνευθούν χωρίς να ληφθούν υπόψη οι συγκεκριμένοι διέποντες την πρόσβαση σε αυτά τα έγγραφα κανόνες, οι οποίοι προβλέπονται από τους οικείους κανονισμούς. Υπ' αυτήν την έννοια το Δικαστήριο επισήμανε ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, ορισμένες διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101 και 102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1), καθώς και του κανονισμού (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων [101 και 102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2004, L 123, σ. 18), ρύθμιζαν περιοριστικώς τη χρήση των εγγράφων που περιλαμβάνονται στον φάκελο σχετικά με την εν λόγω διαδικασία, καθώς οι κανονισμοί αυτοί προέβλεπαν ότι τα εμπλεκόμενα μέρη σε διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ δεν διέθεταν απεριόριστο δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα του

φακέλου της Επιτροπής και ότι οι τρίτοι, εκτός των καταγγελλόντων, δεν διέθεταν, στο πλαίσιο τέτοιας διαδικασίας, δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα του φακέλου της Επιτροπής. Το Δικαστήριο έκρινε ότι η παροχή τυχόν γενικευμένης προσβάσεως, βάσει του κανονισμού 1049/2001, στα έγγραφα του φακέλου διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την ισορροπία που ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να διασφαλίσει, με τους κανονισμούς 1/2003 και 773/2004, μεταξύ, αφενός, της υποχρέωσης των οικείων επιχειρήσεων να γνωστοποιούν στην Επιτροπή ενδεχομένως ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες προκειμένου να της παρασχεθεί η δυνατότητα να διαπιστώσει την ύπαρξη συμπράξεως και να εκτιμήσει αν αυτή η σύμπραξη είναι συμβατή με το εν λόγω άρθρο και, αφετέρου, της εγγυήσεως ενισχυμένης προστασίας που προσήκει, όσον αφορά το επαγγελματικό και το επιχειρηματικό απόρρητο, στις κατ' αυτόν τον τρόπο διαβιβασθείσες στην Επιτροπή πληροφορίες. Το Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτών το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή, για την εφαρμογή των προβλεπόμενων στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 εξαιρέσεων, μπορούσε βασίμως να θεωρήσει, χωρίς να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εγγράφων σε φάκελο της διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, ότι η γνωστοποίησή τους έθιγε την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των επιχειρήσεων που μετέχουν στη διαδικασία αυτή (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, σκέψεις 86, 87, 90 και 93).

- 39 Πάντως, αντιθέτως προς τις καταστάσεις για τις οποίες το Δικαστήριο και το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκαν ότι ίσχυαν τα γενικά τεκμήρια της αρνήσεως προσβάσεως σε έγγραφα, ο κανονισμός 1907/2006 ρυθμίζει ρητώς τη σχέση μεταξύ του κανονισμού αυτού και του κανονισμού 1049/2001. Συγκεκριμένα, το άρθρο 118 του κανονισμού 1907/2006 προβλέπει ότι ο κανονισμός 1049/2001 εφαρμόζεται στα έγγραφα που έχει στην κατοχή του ο ECHA. Δεν ρυθμίζει περιοριστικώς τη χρήση των εγγράφων που περιλαμβάνονται στον φάκελο της διαδικασίας αδειοδότησεως για τη χρήση χημικής ουσίας. Ο εν λόγω κανονισμός δεν προβλέπει ειδικότερα τον περιορισμό της προσβάσεως στον φάκελο μόνον στους «ενδιαφερόμενους παράγοντες» ή στους «καταγγέλλοντες». Επιπλέον, προσδιορίζει ακριβώς, στο άρθρο του 118, παράγραφος 2, ορισμένες πληροφορίες η γνωστοποίηση των οποίων πλήττει τα εμπορικά συμφέροντα του ενδιαφερόμενου. Αντιθέτως, το άρθρο 119, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού απαριθμεί άλλες πληροφορίες οι οποίες δημοσιοποιούνται μέσω του Διαδικτύου.
- 40 Επομένως, δεν προκύπτει γενικό τεκμήριο από τις διατάξεις του κανονισμού 1907/2006. Δεν μπορεί, ως εκ τούτου, να γίνει δεκτό ότι, στο πλαίσιο της προβλεπόμενης στον κανονισμό 1907/2006 διαδικασίας αδειοδότησεως, τα έγγραφα που αποστέλλονται στον ECHA θεωρούνται, στο σύνολό τους, προδήλως εμπίπτοντα στην εξαίρεση περί προστασίας των εμπορικών συμφερόντων των αιτούντων την αδειοδότηση.
- 41 Καίτοι η εξαίρεση αυτή εφαρμόζεται, κατά περίπτωση, σε ορισμένα από τα αποστέλλόμενα στον ECHA έγγραφα, τούτο δεν ισχύει κατ' ανάγκην για κάθε ένα από τα έγγραφα ή για το σύνολο των εγγράφων αυτών. Σε κάθε περίπτωση, εναπόκειται στον ECHA να εξακριβώσει αν τούτο ισχύει βάσει συγκεκριμένης και πραγματικής εξετάσεως κάθε εγγράφου, όπως επιτάσσει το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 42 Στο πλαίσιο αυτό, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο ECHA προέβη σε συγκεκριμένη και πραγματική εξέταση κάθε εγγράφου, σύμφωνα με τις αντίστοιχες διατάξεις του κανονισμού 1049/2001 και του κανονισμού 1907/2006.
- 43 Εκ των ανωτέρω απορρέει ότι ο λόγος ακυρώσεως ο οποίος αφορά την ύπαρξη γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας των πληροφοριών που υποβάλλονται στο πλαίσιο της προβλεπόμενης στον κανονισμό 1907/2006 διαδικασίας αδειοδότησεως πρέπει να απορριφθεί.

2. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001

- 44 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, σε συνδυασμό με το άρθρο 118 του κανονισμού 1907/2006, η προσφεύγουσα προβάλλει κατ' ουσίαν τέσσερις αιτιάσεις. Με την πρώτη αιτίασή της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι επίδικες πληροφορίες είναι εμπιστευτικές, διότι αποτελούν μέρος της τεχνογνωσίας της και του εμπορικού της απορρήτου. Στο πλαίσιο της δεύτερης αιτιάσεως, η προσφεύγουσα επικαλείται το άρθρο 39, παράγραφος 2, της Συμφωνίας TRIPS, η οποία δεσμεύει την Ένωση, προκειμένου να υποστηρίξει ότι η γνωστοποίηση των επίδικων πληροφοριών σε τρίτον θέτει σε κίνδυνο την προστασία των εμπορικών της συμφερόντων και των δικαιωμάτων της διανοητικής ιδιοκτησίας, ήτοι την προστασία του εμπορικού της απορρήτου. Η τρίτη αιτίαση στηρίζεται στο γεγονός ότι το «υπερισχόν δημόσιο συμφέρον» που δικαιολογεί τη γνωστοποίηση των επίδικων πληροφοριών δεν μπορεί να θεωρηθεί ούτε ως επιτακτικό ούτε ως επιδιωκόμενο από την εν λόγω γνωστοποίηση. Επιπλέον, ο ECHA δεν προσδιόρισε σαφώς και συγκεκριμένα το δημόσιο συμφέρον το οποίο δικαιολογεί τη γνωστοποίηση των επίδικων πληροφοριών. Η τέταρτη αιτίαση αφορά παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, καθόσον η προσφεύγουσα προσάπτει στον ECHA ότι δεν αιτιολόγησε το αν οι επίδικες πληροφορίες αποτελούσαν ή όχι εμπορικά απόρρητα κατά την έννοια του άρθρου 39, παράγραφος 2, της Συμφωνίας TRIPS και, a fortiori, δεν μνημόνευσε το ενδεχομένως υπερισχόν δημόσιο συμφέρον που δικαιολογεί την απόφασή του να γνωστοποιήσει τις εν λόγω εμπιστευτικές πληροφορίες.

Επί της πρώτης αιτιάσεως η οποία αφορά την εμπιστευτικότητα των επίδικων πληροφοριών λόγω του εμπορικού χαρακτήρα τους και λόγω του ότι αποτελούν μέρος της τεχνογνωσίας της προσφεύγουσας

- 45 Στο πλαίσιο της πρώτης αιτιάσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι επίδικες πληροφορίες είναι εμπιστευτικές διότι έχουν εμπορικό χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001.
- 46 Προς στήριξη της αιτιάσεως αυτής, πρώτον, υποστηρίζει ότι οι πληροφορίες αυτές αποτελούν μέρος της τεχνογνωσίας της και του εμπορικού της απορρήτου, καθώς δεν είναι ευκόλως προσιτές, είναι εκμεταλλεύσιμες από εμπορικής απόψεως και προϋποθέτουν χρηματοδοτικά μέσα και σημαντική προσπάθεια για τη συγκέντρωση και την οργάνωσή τους κατά τρόπο ώστε να καθίσταται δυνατή η λήψη άδειας για τη διάθεση της ουσίας DEHP στην αγορά και τη μετέπειτα χρήση της.
- 47 Δεύτερον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί το ότι τα στοιχεία που αφορούν τις οριακές τιμές συγκρινόμενα με τις τιμές εκθέσεως και συγκεντρώσεως οι οποίες, όταν δεν επιτυγχάνονται, δεν έχουν επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία (DNEL) ή στο περιβάλλον (PNEC) (στο εξής: τιμές DNEL και PNEC) στις οποίες αναφέρεται μπορούν να θεωρηθούν δημόσια κατά την έννοια του άρθρου 119, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1907/2006.
- 48 Ο ECHA αντικρούει το σύνολο των επιχειρημάτων αυτών.
- 49 Καταρχάς, υπενθυμίζεται ότι, βάσει του άρθρου 15, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, κάθε πολίτης της Ένωσης και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο κατοικεί ή έχει την καταστατική έδρα του σε κράτος μέλος έχει δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης, με την επιφύλαξη των αρχών και των προϋποθέσεων που καθορίζονται με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία. Σκοπός του κανονισμού 1049/2001 είναι, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 4 και το άρθρο 1, να παράσχει στο κοινό το δικαίωμα όσο το δυνατόν ευρύτερης προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων (αποφάσεις της 28ης Ιουνίου 2012, Επιτροπή κατά Éditions Odile

Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, σκέψη 111· της 28ης Ιουνίου 2012, Επιτροπή κατά Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, σκέψη 53, και της 14ης Νοεμβρίου 2013, LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, C-514/11 P και C-605/11 P, EU:C:2013:738, σκέψη 40).

- 50 Εξάλλου, η διαδικασία αιτήσεως αδειοδότησεως διέπεται από τον κανονισμό 1907/2006, ο οποίος καθιερώνει διαδικασία της Ένωσης για την αδειοδότηση της χρήσεως χημικών ουσιών. Το άρθρο 118 του κανονισμού 1907/2006 προβλέπει ότι ο κανονισμός 1049/2001 εφαρμόζεται στα έγγραφα που έχει στην κατοχή του ο ECHA. Ως εκ τούτου, η αρχή της όσο το δυνατόν ευρύτερης προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα πρέπει καταρχήν να τηρείται όσον αφορά τα έγγραφα που έχει στην κατοχή του ο ECHA.
- 51 Η αρχή της όσο το δυνατόν ευρύτερης προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα υπόκειται πάντως σε ορισμένους περιορισμούς στηριζόμενους σε λόγους δημόσιου ή ιδιωτικού συμφέροντος. Συγκεκριμένα, ο κανονισμός 1049/2001, και δη η αιτιολογική σκέψη 11 και το άρθρο 4, προβλέπει καθεστώς εξαιρέσεων το οποίο επιβάλλει στα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς την υποχρέωση να μη γνωστοποιούν έγγραφα στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η γνωστοποίηση αυτή θίγει ένα εκ των συμφερόντων αυτών (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις της 28ης Ιουνίου 2012, Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, σκέψη 111· της 28ης Ιουνίου 2012, Επιτροπή κατά Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, σκέψη 53, και της 14ης Νοεμβρίου 2013, LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, C-514/11 P και C-605/11 P, EU:C:2013:738, σκέψη 40).
- 52 Καθόσον οι προβλεπόμενες στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 εξαιρέσεις αποκλίνουν από την αρχή της όσο το δυνατόν ευρύτερης προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα, πρέπει να τυγχάνουν συσταλτικής ερμηνείας και εφαρμογής (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 21ης Ιουλίου 2011, Σουηδία κατά MyTravel και Επιτροπής, C-506/08 P, EU:C:2011:496, σκέψη 75). Συναφώς, πρέπει να αποδειχθεί ότι η επίμαχη πρόσβαση ενδέχεται να θίξει κατά τρόπο συγκεκριμένο και πραγματικό το προστατευόμενο με την εξαίρεση συμφέρον και ότι ο κίνδυνος προσβολής αυτού του συμφέροντος πρέπει να μπορεί να προβλεφθεί ευλόγως και να μην είναι καθαρά υποθετικός (αποφάσεις της 13ης Απριλίου 2005, Verein für Konsumenteninformation κατά Επιτροπής, T-2/03, EU:T:2005:125, σκέψη 69, και της 22ας Μαΐου 2012, Sviluppo Globale κατά Επιτροπής, T-6/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:245, σκέψη 64).
- 53 Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι το καθεστώς των εξαιρέσεων που προβλέπεται στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001, και ιδίως στην παράγραφο 2, βασίζεται σε στάθμιση των συμφερόντων που αντιπαραβάλλονται σε συγκεκριμένη περίπτωση, και συγκεκριμένα, αφενός, των συμφερόντων που θα ευνοούνταν από τη γνωστοποίηση των εγγράφων και, αφετέρου, των συμφερόντων που θα απειλούνταν από τη γνωστοποίηση αυτή. Η απόφαση που λαμβάνεται επί αιτήσεως προσβάσεως σε έγγραφα εξαρτάται από την απάντηση στο ερώτημα ποιο είναι το συμφέρον που πρέπει να υπερισχύσει στη συγκεκριμένη περίπτωση (αποφάσεις της 14ης Νοεμβρίου 2013, LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, C-514/11 P και C-605/11 P, EU:C:2013:738, σκέψη 42, και της 23ης Σεπτεμβρίου 2015, ClientEarth και International Chemical Secretariat κατά ECHA, T-245/11, EU:T:2015:675, σκέψη 168).
- 54 Επισημαίνεται ότι, για να δικαιολογηθεί η άρνηση προσβάσεως σε έγγραφο δεν αρκεί, καταρχήν, το έγγραφο αυτό να αφορά δραστηριότητα ή συμφέρον διαλαμβανόμενα στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001, αλλά το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο πρέπει επίσης να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους η πρόσβαση στο εν λόγω έγγραφο είναι ικανή να θίξει συγκεκριμένα και πραγματικά το συμφέρον που προστατεύει η προβλεπόμενη από το άρθρο αυτό εξαίρεση (αποφάσεις της 28ης Ιουνίου 2012, Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, σκέψη 116, της 28ης Ιουνίου 2012, Επιτροπή κατά Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, σκέψη 57, και της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, σκέψη 64).

55 Όσον αφορά την έννοια των εμπορικών συμφερόντων, από τη νομολογία προκύπτει ότι κάθε σχετική με εταιρίες και τις εμπορικές τους σχέσεις πληροφορία δεν μπορεί να θεωρείται ότι απολαύει της προστασίας που πρέπει να διασφαλίζεται στα εμπορικά συμφέροντα κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, άλλως θίγεται η εφαρμογή της γενικής αρχής της όσο το δυνατόν ευρύτερης προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα που έχουν στην κατοχή τους τα θεσμικά όργανα (αποφάσεις της 15ης Δεκεμβρίου 2011, CDC Hydrogene Peroxide κατά Επιτροπής, T-437/08, EU:T:2011:752, σκέψη 44, και της 9ης Σεπτεμβρίου 2014, MasterCard κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-516/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:759, σκέψη 81).

56 Επομένως, για να εφαρμοστεί η εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, απαιτείται να αποδειχθεί ότι τα επίδικα έγγραφα περιέχουν στοιχεία δυνάμενα, λόγω της γνωστοποίησής τους, να πλήξουν τα εμπορικά συμφέροντα ενός νομικού προσώπου. Τούτο ισχύει όταν, μεταξύ άλλων, τα ζητούμενα έγγραφα περιέχουν ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες σχετικές, ειδικότερα, με τις εμπορικές στρατηγικές των οικείων επιχειρήσεων ή με τις εμπορικές σχέσεις τους ή όταν τα έγγραφα αυτά περιέχουν στοιχεία τα οποία αφορούν ειδικά την επιχείρηση και προβάλλουν την εξειδίκευσή της (απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2014, MasterCard κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-516/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:759, σκέψεις 82 έως 84).

57 Συνεπώς, με βάση ακριβώς τα παραπάνω στοιχεία πρέπει να εξεταστούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Επί του ζητήματος της παραβάσεως του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001

58 Επιβάλλεται να εξεταστεί αν, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ο ECHA παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 με την έκδοση των προσβαλλομένων αποφάσεων, επιτρέποντας τη γνωστοποίηση των επίδικων πληροφοριών.

59 Πρώτον, όσον αφορά την έκθεση χημικής ασφάλειας, πρέπει καταρχάς να επισημανθεί ότι οι περιεχόμενες σε αυτήν επίδικες πληροφορίες είναι οι εξής:

— μνεία του τίτλου επιστημονικών μελετών και μίας εκθέσεως της Ένωσης –ήτοι, της εκθέσεως αξιολογήσεως κινδύνων του έτους 2008– καθώς και του περιεχομένου των εν λόγω μελετών και της εκθέσεως (σημεία 5.5.2.2, 5.5.3, 5.6.2, 5.6.3, 5.7.3, 5.8.2, 5.8.3, 5.9.1.2, 5.9.2.2, 5.9.3, 5.10.1.1, 5.10.3 και 9.0.1 της εκθέσεως χημικής ασφάλειας)·

— μόνο μνεία του τίτλου και της ημερομηνίας ορισμένων επιστημονικών μελετών (σημεία 5.1.1.2, 5.10.1.2 και πίνακες αριθ. 43, 45, 52 έως 54, 59, 70 και 73 της εκθέσεως χημικής ασφάλειας)·

— μνεία του τίτλου μελέτης αφορώσας τις «no observed adverse effect level» τιμές, ήτοι τη μέγιστη συγκέντρωση στην οποία δεν παρατηρούνται ανεπιθύμητα αποτελέσματα (στο εξής: τιμές εκθέσεως NOAEL) (σημείο 5.11.2 της εκθέσεως χημικής ασφάλειας)·

— ορισμένα στοιχεία για τα σενάρια εκθέσεως της ουσίας DEHP και για τον χαρακτηρισμό των κινδύνων (σημεία 9.1.1, 9.2.1, 9.3.1, 10.1.1, 10.1.2, 10.2.1, 10.2.2, 10.3.1, 10.4.2 και πίνακες αριθ. 141, 143 έως 154 και 177 έως 179 της εκθέσεως χημικής ασφάλειας).

60 Πρώτον, ως προς τις επίδικες πληροφορίες σχετικά με τις επιστημονικές μελέτες και το περιεχόμενό τους, πρέπει, καταρχάς, να τονιστεί ότι αφορούν στοιχεία τα οποία έχουν δημοσιευθεί, οπότε είναι προσιτά στο κοινό. Το ίδιο ισχύει και ως προς τις επίδικες πληροφορίες που περιλαμβάνονται στην έκθεση αξιολογήσεως κινδύνων του έτους 2008. Πρόκειται ειδικότερα για έγγραφο της Ένωσης το οποίο έχει επίσης δημοσιευθεί. Οι εν λόγω επίδικες πληροφορίες αποτελούν, επομένως, μια σύνθεση αποσπασμάτων των προαναφερθεισών μελετών και εκθέσεων και περιγράφουν το περιεχόμενό τους.

Δεν προκύπτει ότι η γνωστοποίηση απλώς της συνθέσεως αυτών των περιγραφικών στοιχείων, τα οποία είναι προσιτά στο κοινό, αρκεί για να πλήξει την προστασία των εμπορικών συμφερόντων της προσφεύγουσας. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε με ποιον τρόπο, εν προκειμένω, η εν λόγω σύνθεση επιστημονικών στοιχείων συνιστά ευαίσθητο εμπορικό δεδομένο και ότι, λόγω της γνωστοποίησής της, θα μπορούσε να πλήξει τα εμπορικά της συμφέροντα. Μόνον αν τυχόν εκτιμήσεις της προσφεύγουσας κατά τη διάρκεια αυτής της συνθετικής εργασίας εμφάνιζαν μια προστιθέμενη αξία –ήτοι, αν συνίσταντο, για παράδειγμα, σε νέα επιστημονικά πορίσματα ή σε εκτιμήσεις σχετικές με μια εφευρετική στρατηγική δυνάμενη να προσφέρει στην επιχείρηση εμπορικό πλεονέκτημα έναντι των ανταγωνιστών της [βλ., επ' αυτού, διατάξεις της 13ης Φεβρουαρίου 2014, Luxembourg Pamol (Cyprus) και Luxembourg Industries κατά Επιτροπής, T-578/13 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:103, σκέψη 60, και της 25ης Ιουλίου 2014, Deza κατά ECHA, T-189/14 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:686, σκέψη 54]– θα μπορούσαν να εμπίπτουν στα εμπορικά συμφέροντα των οποίων την προστασία διασφαλίζει το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001.

- 61 Περαιτέρω, πρέπει να παρατηρηθεί ότι ο ECHA επισήμανε, στην περιεχόμενη στην επιστολή με στοιχεία αναφοράς AFA-C-0000004274-77-09/F απόφαση, ότι τέτοιες πληροφορίες μπορούσαν να γνωστοποιηθούν «χωρίς τη συνοδευτική λεπτομερή ανάλυση». Συγκεκριμένα, περιέκοψε ειδικώς τις εκτιμήσεις της προσφεύγουσας με βάση τις μελέτες αυτές (βλ., μεταξύ άλλων, τις περικυκλωμένες από τον ECHA πληροφορίες στα σημεία 5.7.3, 5.8.3, 5.9.1.2, 5.9.2.2, 5.9.3, 5.10.1.1 και 5.10.1.2). Συνεπώς, προέβη σε διάκριση μεταξύ των πληροφοριών που σχετίζονται με το περιεχόμενο των δημοσιευθεισών μελετών και έχουν, ως εκ τούτου, καθαρά περιγραφικό χαρακτήρα –και μπορούσαν να γνωστοποιηθούν– και εκείνων που απέρρεαν από κριτική αξιολόγηση των μελετών αυτών εκ μέρους της προσφεύγουσας και οι οποίες δεν ήταν, ως εκ τούτου, προσιτές αυτές καθαυτές στο κοινό –οι οποίες ενέπιπταν a priori στο εμπορικό συμφέρον και περικύκλωσαν από τον ECHA. Εν προκειμένω, οι «αντικειμενικές» πληροφορίες δεν μπορούν a priori να θεωρηθούν ως στοιχεία τα οποία αφορούν ειδικά την επιχείρηση και προβάλλουν την εξειδίκευσή της, κατά την έννοια της προπαρατεθείσας στη σκέψη 56 νομολογίας.
- 62 Εξάλλου, η προσφεύγουσα παρέσχε γενικές και αόριστες εξηγήσεις προκειμένου να αποδείξει ότι οι επίδικες πληροφορίες που συνίσταντο σε αποσπάσματα μελετών προσιτών στο κοινό ήταν ικανές να επιφέρουν τις υποστηριζόμενες συνέπειες από απόψεως προσβολής της τεχνογνωσίας της και του εμπορικού της απορρήτου. Ακριβείς και συγκεκριμένες εξηγήσεις καθίστανται ακόμη πιο αναγκαίες καθόσον, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 52 ανωτέρω, οι προβλεπόμενες στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 εξαιρέσεις πρέπει να τυγχάνουν συσταλτικής ερμηνείας και εφαρμογής διότι συνιστούν παρέκκλιση από τη γενική αρχή της όσο το δυνατόν ευρύτερης προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα.
- 63 Στο πλαίσιο αυτό, δεν μπορεί περαιτέρω να γίνει δεκτό ούτε το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι τα στοιχεία αυτά θα επέτρεπαν στους ανταγωνιστές να γνωρίζουν τον προσανατολισμό της μελλοντικής εμπορικής στρατηγικής της όσον αφορά τη μεταγενέστερη χρήση της ουσίας αυτής και τις αποφάσεις για τη μελλοντική παρασκευή προϊόντων αποτελούμενων από την ουσία DEHP ή τις εναλλακτικές επιλογές της. Συγκεκριμένα, η σύνθεση αντικειμενικών στοιχείων δεν αρκούσε, αυτή καθαυτή, ώστε να αποκαλύψει το περιεχόμενο της εμπορικής στρατηγικής ή τις μελλοντικές επιλογές της προσφεύγουσας σχετικά με την παρασκευή της ουσίας DEHP.
- 64 Περαιτέρω, πρέπει επίσης να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι μέρος των επίδικων πληροφοριών στηρίζεται σε εμπιστευτικά στοιχεία τα οποία χρησιμοποιεί από κοινού με τρίτους, και δη με τους προμηθευτές και τους αγοραστές της. Συγκεκριμένα, αφενός, η προσφεύγουσα ουδόλως προσδιορίζει συγκεκριμένα στοιχεία, μεταξύ των επίδικων εγγράφων, που ενδεχομένως θα συνιστούσαν το αποτέλεσμα μιας τέτοιας από κοινού χρησιμοποίησής της. Αφετέρου, δεν προσκόμισε κανένα έγγραφο για να αποδείξει την ύπαρξη συμφωνιών με τρίτους δυνάμει των οποίων αναλάμβανε τη δέσμευση να μην γνωστοποιήσει στο μέλλον ορισμένα έγγραφα.

- 65 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα ότι η σύνθεση των προσιτών στο κοινό μελετών απαιτούσε, από πλευράς της προσφεύγουσας, πνευματική εργασία έρευνας και μελέτης η οποία είχε εμπορική αξία και ενέπιπτε για τον λόγο αυτό στο εμπορικό συμφέρον, το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Συγκεκριμένα, η εμπιστευτική ή μη φύση των πληροφοριών δεν εξαρτάται από την εργασία που προϋποθέτει η σύνθεση των στοιχείων που περιέχονται σε μελέτες προσιτές στο κοινό. Εναπέκειτο κατά βάση στην προσφεύγουσα να αποδείξει ότι το έγγραφο με το συμπέρασμα της συνθέσεως των προσιτών στο κοινό πληροφοριών περιείχε εκτιμήσεις με προστιθέμενη αξία κατά την έννοια της σκέψεως 60 ανωτέρω και ότι αυτές οι πληροφορίες ενέπιπταν ως εκ τούτου στο εμπορικό συμφέρον κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001.
- 66 Τούτο δεν σημαίνει ωστόσο, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν η προσφεύγουσα, ότι η γνωστοποίηση παρέχει σε ανταγωνιστή το δικαίωμα απλώς να παραπέμψει, στην αίτησή του αδειοδοτήσεως της χρήσεως χημικής ουσίας, στον φάκελο της προσφεύγουσας που περιέχει τη σύνθεση των μελετών και να αποκτήσει για τον λόγο αυτό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Συγκεκριμένα, το άρθρο 63, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006 υπογραμμίζει ότι, «[ε]άν υποβληθεί αίτηση για τη χρήση μιας ουσίας, ο επόμενος αιτών μπορεί να παραπέμψει στα αρμόζοντα μέρη της προηγούμενης αίτησης [...] εφόσον ο επόμενος αιτών έχει την άδεια του προηγούμενου αιτούντος να αναφερθεί στα μέρη αυτά της αίτησης». Η διάταξη αυτή προστατεύει, επομένως, τον κάτοχο εγγράφου έναντι της χρησιμοποίησής του σε περίπτωση γνωστοποίησης των περιεχόμενων σε αυτό πληροφοριών κατόπιν αιτήσεως προσβάσεως στο συγκεκριμένο έγγραφο. Δεν επιτρέπει τη χρησιμοποίηση των επίδικων πληροφοριών με σκοπό τον αθέμιτο ανταγωνισμό έναντι του κατόχου του εγγράφου και την απόκτηση, με τον τρόπο αυτό, παράνομου ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος από τους ανταγωνιστές του.
- 67 Ακόμη και αν πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εργασία της συστηματοποίησης των δημόσιων πληροφοριών την οποία διεξήγαγε η προσφεύγουσα θα μπορούσε να έχει ορισμένη εμπορική αξία, θα πρέπει περαιτέρω να αποδειχθεί ότι η συστηματοποίηση των εν λόγω πληροφοριών συνοδευόταν από εκτιμήσεις οι οποίες οδηγούν σε νέα επιστημονικά πορίσματα ή σε εκτιμήσεις σχετικές με εφευρετική στρατηγική δυνάμενη να προσφέρει στην επιχείρηση εμπορικό πλεονέκτημα έναντι των ανταγωνιστών της, οπότε για τον λόγο αυτό θα αποδεικνυόταν η εμπιστευτική φύση τους (βλ. σκέψη 60 ανωτέρω), όπερ η προσφεύγουσα δεν κατόρθωσε να αποδείξει. Στο πλαίσιο αυτό, αφενός, είναι σημαντικό να υπομνησθεί ότι η έκθεση χημικής ασφάλειας πρέπει να τηρεί τον τύπο που προβλέπει το σημείο 7 του παραρτήματος I του κανονισμού 1907/2006, με σκοπό να τυποποιηθεί η μέθοδος συστηματοποίησης της πληροφορίας. Αφετέρου, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι ο τρόπος έρευνας προσιτών στο κοινό πληροφοριών διευκολύνεται από εργαλεία πληροφορικής όπως οι μηχανές αναζήτησεως. Αυτές οι δύο διαπιστώσεις σχετικοποιούν σε ορισμένο βαθμό την εμπορική αξία της συνθέσεως πληροφοριών προσιτών στο κοινό.
- 68 Δεύτερον, όσον αφορά τα σημεία 5.1.1.2, 5.10.1.2 και τους πίνακες αριθ. 43, 45, 52 έως 54, 59, 70 και 73, υπενθυμίζεται ότι αναφέρουν τον τίτλο και την ημερομηνία διαφόρων μελετών τις οποίες η προσφεύγουσα θεωρεί εμπιστευτικές και τις οποίες ο ECHA επιθυμεί να γνωστοποιήσει. Η προσφεύγουσα δεν επεξηγεί πάντως τους λόγους για τους οποίους η γνωστοποίησή τους θα έθιγε τα εμπορικά της συμφέροντα και θα παρείχε πλεονεκτήματα στους ανταγωνιστές της. Συγκεκριμένα, δεν διευκρινίζει γιατί η γνωστοποίηση των μελετών αυτών είναι προβληματική ενώ δεν έχει καμία αντίρρηση για τη γνωστοποίηση του συνόλου σχεδόν άλλων μελετών που μνημονεύονται στους ίδιους πίνακες.
- 69 Τρίτον, όσον αφορά τις επίδικες πληροφορίες που περιλαμβάνονται στο σημείο 5.11.2 της εκθέσεως χημικής ασφάλειας, ο ECHA υπογράμμισε, στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, ότι οι τιμές εκθέσεως NOAEL που περιέχονται στις προσεγγίσεις, τις μεθόδους και τις εκτιμήσεις δεν δύναται να θίξουν τα εμπορικά της συμφέροντα. Επισήμανε ότι αυτού του είδους οι πληροφορίες ήταν σημαντικές ώστε να γίνουν αντιληπτοί στο κοινό οι κίνδυνοι που συνδέονται με τη χρήση της ουσίας DEHP και ότι ήταν, ως εκ τούτου, μείζονος ενδιαφέροντος για το κοινό η γνωστοποίηση των πληροφοριών αυτών.

Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε την εκτίμηση αυτή ούτε, *a fortiori*, διευκρίνισε γιατί η αναφορά στις προαναφερθείσες πληροφορίες, που περιέχονται στην έκθεση χημικής ασφάλειας, θίγει τα εμπορικά της συμφέροντα.

- 70 Τέταρτον, όσον αφορά τα σχετικά με τα σενάρια εκθέσεως της ουσίας DEHP στοιχεία και τον χαρακτηρισμό των κινδύνων που αναφέρονται στη σκέψη 59, τελευταία περίπτωση, ανωτέρω, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν προέβαλε επιχειρήματα προκειμένου να αποδείξει τον εμπιστευτικό τους χαρακτήρα.
- 71 Επιπλέον, από τη δικογραφία προκύπτει ότι ο ECHA διέγραψε το μεγαλύτερο μέρος των πληροφοριών σχετικά με τα σενάρια εκθέσεως και ότι αναφέρονται μόνο τα εισαγωγικά στοιχεία επί των εν λόγω σεναρίων. Εναπέκειτο στην προσφεύγουσα να εκθέσει γιατί τα εν λόγω στοιχεία είχαν εμπιστευτικό χαρακτήρα.
- 72 Ως προς τις πληροφορίες σχετικά με τον χαρακτηρισμό των κινδύνων, από τη δικογραφία προκύπτει ότι οι πληροφορίες αυτές αφορούν στοιχεία σχετικά με την τιμή DNEL και τους συντελεστές χαρακτηρισμού των κινδύνων (RCR). Όπως, όμως, υπογραμμίζει ο ECHA στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, τα σχετικά με την τιμή DNEL στοιχεία πρέπει να δημοσιεύονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 119, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006, τα δε στοιχεία σχετικά με τον RCR –που αποτελούν συνδυασμό των τιμών DNEL και PNEC και της εκθέσεως– δεν μπορούν να θίξουν τα εμπορικά συμφέροντα της προσφεύγουσας και είναι ουσιώδη ώστε να γίνουν αντιληπτοί στο κοινό οι κίνδυνοι που συνδέονται με τη χρήση της ουσίας DEHP.
- 73 Δεύτερον, όσον αφορά την ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών, επιβάλλεται καταρχάς να διαπιστωθούν τα εξής:
- οι επίδικες πληροφορίες που περιλαμβάνονται στους πίνακες αριθ. 4.6, 4.7, 4.12, 4.13, 4.18, 4.19, 4.23, 4.24, 4.27, 4.28, 4.33, 4.34, 4.37, 4.38, 4.41, 4.42, 4.46, 4.47, 4.51, 4.52, 4.56 και 4.57 είναι αριθμητικά στοιχεία στο πλαίσιο των συγκρίσεων των τιμών DNEL και PNEC, μεταξύ της ουσίας DEHP και άλλων χημικών ουσιών·
 - οι πίνακες αριθ. 25 και 26 του εγγράφου που επιγράφεται «Αξιολόγηση της επικινδυνότητας και των κινδύνων που παρουσιάζουν οι εναλλακτικές επιλογές της ουσίας DEHP» (Hazard and Risk Evaluation for DEHP Alternatives) περιέχουν συγκριτική αξιολόγηση, αντιστοιχώς, των κινδύνων για την υγεία του ανθρώπου και των κινδύνων για το περιβάλλον. Οι επίδικες πληροφορίες που περιέχονται στους πίνακες αφορούν το όνομα των εναλλακτικών ουσιών, τις τιμές DNEL και PNEC κάθε ουσίας καθώς και σύντομες παρατηρήσεις σχετικά με ορισμένες εκ των ουσιών αυτών·
 - οι επίδικες πληροφορίες του πίνακα αριθ. 27 του προαναφερθέντος εγγράφου αφορούν τρία αριθμητικά στοιχεία που αντιστοιχούν στον συντελεστή μεταφοράς, στη σίελο, της ουσίας DEHP και μιας άλλης ουσίας, ενώ η επίδικη πληροφορία που περιέχεται στον πίνακα αριθ. 28 είναι αριθμητικό στοιχείο που αντιστοιχεί στον συντελεστή μεταφοράς της ουσίας DEHP στον ιδρώτα·
 - οι επίδικες πληροφορίες που περιέχονται στο σημείο 5.5 του προαναφερθέντος εγγράφου σχετικά με τα γενικά πορίσματα αποτελούν εκτιμήσεις επί της τιμής PNEC σχετικές με άλλη ουσία.
- 74 Ακολούθως, επιβάλλεται να διευκρινιστεί ότι, στις παρατηρήσεις που υπέβαλε στο πλαίσιο της διαδικασίας διαβουλεύσεως με τρίτους, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, όσον αφορά τους μνημονευόμενους στην ανωτέρω σκέψη 73, πρώτη περίπτωση, πίνακες, ότι περιείχαν πληροφορίες ανάλογες με εκείνες που περιλαμβάνονται στην έκθεση χημικής ασφάλειας, ήτοι, μεταξύ άλλων, τιμές DNEL και PNEC, και ότι οι πληροφορίες αυτές ενέπιπταν στην διανοητική ιδιοκτησία του αιτούντος την αδειοδότηση. Η προσφεύγουσα υπογράμμισε ότι η γνωστοποίηση των εν λόγω πληροφοριών θα της προκαλούσε εμπορική ζημία καθόσον ήταν δυνατό να αποτελέσουν το αντικείμενο οικονομικής

ααντισταθμίσεως. Επισήμανε ότι η πρόσβαση στην ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών έπρεπε να αποτελέσει αντικείμενο οικονομικής αντισταθμίσεως και, ως εκ τούτου, έπρεπε να αποτελέσει αντικείμενο διαπραγματεύσεως προκειμένου να διασφαλιστεί η κατανομή των εξόδων.

- 75 Υπενθυμίζεται ότι, στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, ο ECHA θεώρησε ότι οι τιμές DNEL και PNEC, τα πορίσματα των μελετών και τα συμπεράσματα της ταξινομήσεως που περιλαμβάνονταν στην ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών δεν θεωρούνταν εμπιστευτικά στοιχεία, διότι τα εν λόγω αποτελέσματα και πορίσματα, χωρίς τη συνοδευτική λεπτομερή ανάλυση, δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ότι πλήττουν σοβαρά τα εμπορικά συμφέροντα της προσφεύγουσας ή των πρώην προσφευγουσών ή τρίτου. Ο ECHA τονίζει επίσης ότι αυτού του είδους οι πληροφορίες πρέπει να δημοσιεύονται από τον ECHA, σύμφωνα με το άρθρο 119, παράγραφος 1, στοιχεία γ', ε' και στ', του κανονισμού 1907/2006.
- 76 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε γιατί η γνωστοποίηση των στοιχείων που περιλαμβάνονται στην ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών, τα οποία αφορούσε ακριβώς η αίτησή της περί μη γνωστοποίησης, έπλητταν τα εμπορικά της συμφέροντα. Συγκεκριμένα, πρόκειται για αντικειμενικά αριθμητικά στοιχεία, καθοριζόμενα στο πλαίσιο συγκρίσεων των τιμών DNEL και PNEC που διεξάγονται για την ουσία DEHP και για άλλες χημικές ουσίες, τα οποία προέρχονται κατά κύριο λόγο από δημοσιευθείσες μελέτες. Δεν μπορεί να θεωρηθεί, επομένως, ότι αυτά τα αριθμητικά στοιχεία που περιλαμβάνονται σε δημοσιευθείσες μελέτες εμπίπτουν στα εμπορικά συμφέροντα της προσφεύγουσας. Όπως υπογραμμίστηκε στη σκέψη 61 ανωτέρω, ο ECHA περιέκοψε τις «υποκειμενικές» παρατηρήσεις της προσφεύγουσας επί των στοιχείων αυτών, όπερ εξάλλου αναφέρεται στις προσβαλλόμενες αποφάσεις με τη διευκρίνιση ότι αυτά καθαυτά τα πορίσματα και συμπεράσματα, «χωρίς τη συνοδευτική λεπτομερή ανάλυση», δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ότι πλήττουν σοβαρά τα εμπορικά συμφέροντα της προσφεύγουσας ή των πρώην προσφευγουσών.
- 77 Στο πλαίσιο αυτό, όπως τονίστηκε στη σκέψη 63 ανωτέρω, η σύνθεση αντικειμενικών στοιχείων δεν μπορεί, αυτή καθαυτή, να αποκαλύψει το περιεχόμενο της εμπορικής στρατηγικής ούτε τις μελλοντικές επιλογές της προσφεύγουσας ως προς την παρασκευή της ουσίας DEHP ούτε περαιτέρω μπορεί να θεωρηθεί ως αφορώσα ίδια στοιχεία της επιχειρήσεως τα οποία προβάλλουν την εξειδίκευσή της, κατά την έννοια της προπαρατεθείσας νομολογίας στη σκέψη 56.
- 78 Οι εκτιμήσεις αυτές ισχύουν και για τις επίδικες πληροφορίες που περιέχονται στους πίνακες αριθ. 25 έως 28 του εγγράφου με τίτλο «Αξιολόγηση της επικινδυνότητας και των κινδύνων που οφείλονται στις εναλλακτικές επιλογές της ουσίας DEHP». Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν πρόσφερε καμία εξήγηση προκειμένου να δικαιολογήσει γιατί από τα ένδεκα αριθμητικά στοιχεία που περιέχονται στους πίνακες αριθ. 27 και 28, τέσσερα έπρεπε να μην γνωστοποιηθούν.
- 79 Επιβάλλεται η επισήμανση, όσον αφορά τον πίνακα αριθ. 25, ότι ο ECHA περιέλαβε τη στήλη με τίτλο «Παρατηρήσεις» στις προς γνωστοποίηση πληροφορίες. Διαπιστώνεται ότι οι παρατηρήσεις αυτές είναι περιγραφικές. Ως προς τις πληροφορίες στη στήλη με τίτλο «Παρατηρήσεις» του πίνακα αριθ. 26, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε κανένα στοιχείο από το οποίο να μπορεί να συναχθεί ότι πρόκειται για εκτιμήσεις που εμφανίζουν πρόσθετη αξία κατά την έννοια της σκέψεως 60 ανωτέρω.
- 80 Όσον αφορά τις επίδικες πληροφορίες στο τμήμα 5.5 της αναλύσεως των εναλλακτικών επιλογών, η προσφεύγουσα επίσης δεν πρόσφερε οποιαδήποτε δικαιολογία από την οποία θα ήταν δυνατό να προκύψει ότι η γνωστοποίησή τους θα μπορούσε να πλήξει τα εμπορικά της συμφέροντα. Ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των πληροφοριών αυτών είναι ακόμη πιο δύσκολο να γίνει αντιληπτός στον βαθμό που αφορούν τον προσδιορισμό άλλων ουσιών που έχουν επιπτώσεις για το περιβάλλον αντίστοιχες ή και περισσότερο ανησυχητικές από της ουσίας DEHP. Δεν προκύπτει ότι τέτοιες πληροφορίες επαρκούν για να αποκαλύψουν το περιεχόμενο της εμπορικής στρατηγικής της προσφεύγουσας και τον προσανατολισμό των ερευνών της και των εξελίξεων στον τομέα των χημικών ουσιών ή ότι αποκαλύπτουν την τεχνογνωσία της ή προβάλλουν την εξειδίκευσή της, κατά την έννοια της προπαρατεθείσας στη σκέψη 56 νομολογίας.

- 81 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι προσκόμισε πολλές πληροφορίες μολονότι τούτο δεν ήταν αναγκαίο για την υποβολή αιτήσεως αδειοδότησεως. Πιο συγκεκριμένα, υπογραμμίζει ότι, καθόσον ο κανονισμός 1907/2006 δεν είχε χαρακτηρίσει την ουσία DEHP ως ουσία έχουσα περιβαλλοντικές επιπτώσεις, αλλά ως ουσία έχουσα ενδεχόμενες τοξικές επιπτώσεις στον άνθρωπο, δεν ήταν υποχρεωμένη να υποβάλει τα σχετικά με τις τιμές PNEC στοιχεία. Αναγνωρίζοντας μεν το γεγονός ότι οι τιμές PNEC δεν έπρεπε να υποβληθούν εν προκειμένω, ο ECHA υπογραμμίζει, ωστόσο, ότι τούτο ουδόλως επηρέαζε την υποχρέωσή του για γνωστοποίηση των στοιχείων που είχε στην κατοχή του.
- 82 Καταρχάς, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 και με το άρθρο 118, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006, το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1049/2001 καλύπτει όλα τα έγγραφα που έχουν στην κατοχή τους τα θεσμικά και λοιπά όργανα, ήτοι τα έγγραφα που συνέταξαν ή παρέλαβαν και βρίσκονται στην κατοχή τους, σε όλους τους τομείς δραστηριότητας της Ένωσης.
- 83 Επομένως, πληροφορία υποβαλλόμενη σε θεσμικό όργανο ή υπηρεσία της Ένωσης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας όπως η διαδικασία αδειοδότησεως για τη χρήση χημικής ουσίας ή για την κυκλοφορία φαρμάκου στην αγορά μπορεί, καταρχήν, να γνωστοποιηθεί ακόμη και αν η πληροφορία αυτή δεν ήταν απαραίτητο να υποβληθεί στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και διαβιβάστηκε οικειοθελώς από τον κάτοχό της. Οι μόνες εξαιρέσεις από την εν λόγω γνωστοποίηση προβλέπονται στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001. Καμία, όμως, από τις εξαιρέσεις αυτές δεν αφορά τις πληροφορίες που περιέχονται στα έγγραφα τα οποία υπέβαλε οικειοθελώς στον ECHA η προσφεύγουσα.
- 84 Επομένως, ορθώς ο ECHA χειρίστηκε με όμοιο τρόπο τις μη αναγκαίες επίδικες πληροφορίες τις οποίες υπέβαλε οικειοθελώς η προσφεύγουσα και εκείνες τις οποίες απαιτεί ο κανονισμός 1907/2006 για την αίτηση αδειοδότησεως και, ως εκ τούτου, εκτίμησε ότι ήταν υποχρεωμένος να τις γνωστοποιήσει.
- 85 Ακολούθως, καθόσον το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1049/2001 ορίζεται σαφώς, το υποβάλλον πληροφορία φυσικό ή νομικό πρόσωπο δεν δύναται να επικαλεστεί βασίμως μια αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης έχουσα την έννοια ότι δεν επιτρέπεται η γνωστοποίηση οικειοθελώς υποβληθέντος εγγράφου κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 1049/2001. Η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας πρέπει, επομένως, να απορριφθεί και ως προς το σημείο αυτό.
- 86 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα επισήμανε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι προσκόμισε τις πληροφορίες αυτές με σκοπό να υποβάλει πλήρη φάκελο με τις εναλλακτικές επιλογές οι οποίες δεν είχαν επιπτώσεις ούτε στον άνθρωπο ούτε στο περιβάλλον. Για τον λόγο αυτό, ακόμη και αν η υποβολή των πληροφοριών αυτών δεν ήταν υποχρεωτική, προσκομίστηκαν με σκοπό να τεκμηριώσουν τον φάκελο της αιτήσεως αδειοδότησεως και να αυξήσουν με τον τρόπο αυτό τις πιθανότητες χορηγήσεως άδειας από την Επιτροπή και τον ECHA.
- 87 Τέλος, η προσφεύγουσα δεν διευκρινίζει γιατί οι αντικειμενικές τιμές PNEC τις οποίες αναφέρει στην ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών θίγουν τα εμπορικά της συμφέροντα. Επιπλέον, καθόσον η ουσία DEHP δεν θεωρείτο ουσία επικίνδυνη για το περιβάλλον, η προσφεύγουσα δεν έχει a priori κανένα εμπορικό συμφέρον να αποκρύψει τις πληροφορίες αυτές από τις οποίες προκύπτει αυτή η ανυπαρξία επιπτώσεων της ουσίας DEHP στο περιβάλλον, οι οποίες είχαν επομένως επωφελή γι' αυτήν χαρακτήρα.
- 88 Επομένως, ο ECHA δεν παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006.

Επί του ζητήματος της υποχρέωσης γνωστοποίησης πληροφοριών κατ' εφαρμογήν του άρθρου 119, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1907/2006 ή του ήδη δημόσιου χαρακτήρα των πληροφοριών αυτών

- 89 Επιβάλλεται να εξεταστούν τα επιχειρήματα τα οποία προέβαλε ο ECHA και σύμφωνα με τα οποία οι προβλεπόμενες στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 εξαιρέσεις δεν τυγχάνουν εφαρμογής, αφενός, στις πληροφορίες που θεωρούνται δημόσιες σύμφωνα με το άρθρο 119, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1907/2006, ούτε, αφετέρου, σε εκείνες που είναι ήδη προσιτές στο κοινό.

– Επί του παραδεκτού της αμφισβήτησεως που αντλείται από εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 119, παράγραφος 1, στοιχείο στ'. του κανονισμού 1907/2006

- 90 Υπενθυμίζεται ότι, αντικρούοντας τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, ο ECHA υποστηρίζει ότι ορισμένες πληροφορίες σχετικές με τις τιμές DNEL και PNEC ήταν δημόσιες κατ' εφαρμογήν του άρθρου 119, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1907/2006. Στο πλαίσιο του υπομνήματος απαντήσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εφαρμόζοντας την διάταξη αυτή στα στοιχεία που αντιστοιχούν στις τιμές DNEL και PNEC οι οποίες αποτελούν το αντικείμενο της διαδικασίας αδειοδότησεως, ο ECHA υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως. Ο ECHA υποστηρίζει ότι η αιτίαση αυτή είναι νέα και εκπροθέσμως προβαλλόμενη, οπότε είναι απαράδεκτη. Υποστηρίζει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις επισήμαναν με σαφήνεια ότι, ως προς τις τιμές DNEL και PNEC και τα πορίσματα των μελετών, οι εν λόγω πληροφορίες έπρεπε να γνωστοποιηθούν, σύμφωνα με το άρθρο 119, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1907/2006, και ότι, ως εκ τούτου, τα εκ του νόμου τεκμήρια που προβλέπει η ως άνω διάταξη είχαν εφαρμογή ως προς αυτές.

- 91 Συναφώς, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 48, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991, κατά τη διάρκεια της δίκης απαγορεύεται η προβολή νέων ισχυρισμών, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία. Ισχυρισμός που αποτελεί ανάπτυξη λόγου που προβλήθηκε προηγουμένως, άμεσα ή έμμεσα, και συνδέεται στενά με τον λόγο αυτό πρέπει να κρίνεται παραδεκτός (αποφάσεις της 10ης Απριλίου 2003, *Travellex Global and Financial Services και Interpayment Services* κατά Επιτροπής, T-195/00, EU:T:2003:111, σκέψεις 33 και 34, και της 24ης Μαΐου 2007, *Duales System Deutschland* κατά Επιτροπής, T-151/01, EU:T:2007:154, σκέψη 71). Εξάλλου, η απαγόρευση την οποία προβλέπει το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991 αφορά μόνον τους νέους ισχυρισμούς και δεν εμποδίζει τους προσφεύγοντες να προβάλλουν νέα επιχειρήματα προς στήριξη των λόγων που περιέχονται ήδη στο δικόγραφο της προσφυγής (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 5ης Απριλίου 2001, *Wirtschaftsvereinigung Stahl* κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-16/98, EU:T:2001:117, σκέψη 49).

- 92 Εν προκειμένω, από την παράγραφο 6 των επιστολών που περιέχουν τις προσβαλλόμενες αποφάσεις προκύπτει ότι, κατά τον ECHA, οι πληροφορίες (τιμές, μελέτη, πορίσματα και συμπεράσματα της ταξινομήσεως) που αφορούν τις τιμές DNEL και PNEC δεν ήταν δυνατό να θεωρηθεί ότι θίγουν τα εμπορικά συμφέροντα της προσφεύγουσας και ότι, ως εκ τούτου, η προβλεπόμενη στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 εξαίρεση δεν είχε εφαρμογή σε αυτού του είδους τις πληροφορίες. Οι προσβαλλόμενες αποφάσεις διευκρινίζουν ότι το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιωνόταν επίσης από το γεγονός ότι τέτοιες πληροφορίες έπρεπε να δημοσιευθούν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 119, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1907/2006.

- 93 Επομένως, προκύπτει σαφώς από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις ότι οι θεωρήσεις σύμφωνα με τις οποίες το άρθρο 119, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006 προέβλεπε τη δημοσίευση πληροφοριών σχετικών με τις τιμές DNEL και PNEC στήριζαν την κύρια θεώρηση ότι οι πληροφορίες αυτές δεν μπορούσαν να πλήξουν σοβαρά τα εμπορικά συμφέροντα της προσφεύγουσας. Προκύπτει, επομένως, ότι, υποστηρίζοντας ότι τέτοιες πληροφορίες ενέπιπταν στην προβλεπόμενη στο άρθρο 4,

παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 εξαίρεση, η προσφεύγουσα εμμέσως πλην σαφώς αμφισβήτησε τις θεωρήσεις σύμφωνα με τις οποίες οι εν λόγω πληροφορίες έπρεπε να δημοσιευθούν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 119, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1907/2006.

- 94 Στο πλαίσιο του υπομνήματος απαντήσεως, η προσφεύγουσα απλώς αντέκρουσε την επιχειρηματολογία του ECHA που υπενθύμιζε την υποχρέωση δημοσιεύσεως των σχετικών με τις τιμές DNEL και PNEC πληροφοριών κατ' εφαρμογήν του άρθρου 119, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006, επιβεβαιώνοντας την κύρια θεώρηση περί απουσίας εμπορικού συμφέροντος.
- 95 Επομένως, η αιτίαση η οποία αντλείται από εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 119, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1907/2006 πρέπει να κριθεί παραδεκτή.

– Επί της υπάρξεως υποχρέωσης δημοσιεύσεως ορισμένων πληροφοριών κατ' εφαρμογήν του άρθρου 119, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1907/2006 και επί του ζητήματος του ήδη δημόσιου χαρακτήρα άλλων πληροφοριών

- 96 Πρώτον, επιβάλλεται να εξεταστεί αν, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το άρθρο 118 και το άρθρο 119, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1907/2006 αφορούν μόνον τα σχετικά με τις τιμές DNEL και PNEC στοιχεία τα οποία αποτελούν αντικείμενο της διαδικασίας καταχώρισεως του τίτλου II του προαναφερθέντος κανονισμού και όχι τα σχετικά με τη συγκεκριμένη εφαρμογή των τιμών DNEL και PNEC στοιχεία στο πλαίσιο της διαδικασίας αδειοδότησεως του τίτλου VII του κανονισμού 1907/2006.
- 97 Όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 50 ανωτέρω, το άρθρο 118 του κανονισμού 1907/2006 προβλέπει ότι ο κανονισμός 1049/2001 εφαρμόζεται στα έγγραφα που έχει στην κατοχή του ο ECHA. Ως εκ τούτου, η αρχή της όσο το δυνατόν ευρύτερης προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα εφαρμόζεται καταρχήν στα έγγραφα που συναπαρτίζουν τον φάκελο της αιτήσεως αδειοδότησεως μιας χημικής ουσίας. Είναι επομένως αδιάφορο αν η πληροφορία υποβάλλεται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας από τον αιτούντα την αδειοδότηση ή αν ήδη υποβλήθηκε στο πλαίσιο άλλης διαδικασίας –όπως της καταχώρισεως– προβλεπόμενης από τον ίδιο κανονισμό 1907/2006. Ως εκ τούτου, από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι η αρχή της προσβάσεως στα έγγραφα την οποία προβλέπει το άρθρο 118 του κανονισμού 1907/2006 σε συνδυασμό με το άρθρο 2 του κανονισμού 1049/2001 δεν τυγχάνει εφαρμογής σε αμφότερες τις περιπτώσεις.
- 98 Το άρθρο 119, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1907/2006 προβλέπει τα εξής:

«Οι ακόλουθες πληροφορίες, τις οποίες κατέχει ο [ECHA], είτε αφορούν ουσίες υπό καθαρή μορφή, είτε σε παρασκευάσματα ή σε προϊόντα, δημοσιοποιούνται δωρεάν, μέσω του Διαδικτύου, σύμφωνα με το άρθρο 77, παράγραφος 2, στοιχείο ε): [...] στ) κάθε παράγωγο επίπεδο χωρίς επιπτώσεις (DNEL) ή προβλεπόμενη συγκέντρωση χωρίς επιπτώσεις (PNEC) που ορίζεται σύμφωνα με το Παράρτημα I.»

- 99 Επομένως, το άρθρο 119, παράγραφος 1, προβλέπει ειδική παρέκκλιση από το καθεστώς προσβάσεως στα έγγραφα του άρθρου 118, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006 σε συνδυασμό με το άρθρο 2 του κανονισμού 1049/2001. Κατά τρόπο δεσμευτικό, το άρθρο 119, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006 ορίζει ότι διάφορα είδη πληροφοριών καθίστανται προσιτά στο κοινό. Η διάταξη αυτή αποσκοπεί στη διάδοση των ελάχιστων απαιτούμενων πληροφοριών για τον επαρκή έλεγχο μιας ουσίας, ήτοι των βασικών πληροφοριών σχετικά με τους κινδύνους που ενέχει η ουσία, τις οδηγίες χρήσεως, τα στοιχεία του δελτίου δεδομένων ασφαλείας τα οποία δεν είναι εμπιστευτικά και τα στοιχεία που απαιτούνται για την αναγνώριση της ουσίας [βλ. έγγραφο COM(2003) 644 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Οκτωβρίου 2003]. Μεταξύ των πληροφοριών που δημοσιοποιούνται το άρθρο 119, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1907/2006 αναφέρει τις τιμές DNEL και PNEC.

- 100 Διευκρινίζεται ότι η τιμή DNEL αντιστοιχεί στο επίπεδο εκθέσεως στις ουσίες –που υπολογίζεται υπό κανονικές συνθήκες βάσει των διαθέσιμων χαρακτηριστικών της δόσεως σύμφωνα με μελέτες σε ζώα– κάτω από το οποίο δεν αναμένονται επιπτώσεις στον άνθρωπο. Ως προς την τιμή PNEC, αυτή αντιστοιχεί στη συγκέντρωση ουσιών κατά από την οποία δεν αναμένεται να υπάρχουν επιπτώσεις στο οικείο περιβαλλοντικό σύστημα. Επομένως, ο αιτών την αδειοδότηση ο οποίος μπορεί να αποδείξει ότι η έκθεση σε επιπτώσεις ουσιών εξαιρετικά ανησυχητικών για την υγεία του ανθρώπου ή το περιβάλλον είναι χαμηλότερη από τις απαιτούμενες τιμές DNEL και PNEC, αποδεικνύει παράλληλα ότι δεν αναμένεται καμία επίπτωση στον άνθρωπο από τη χρήση των ουσιών αυτών, ότι δεν προβλέπεται επίπτωση στο οικείο περιβαλλοντικό σύστημα και ότι ο κίνδυνος που παρουσιάζει η ουσία για την υγεία του ανθρώπου ή για το περιβάλλον ελέγχεται επαρκώς, σύμφωνα με το άρθρο 60, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006.
- 101 Καταρχάς, το άρθρο 119, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1907/2006 δεν προβλέπει ρητώς ότι η υποχρέωση γνωστοποίησης της πληροφορίας στο Διαδίκτυο περιορίζεται μόνον στις τιμές DNEL και PNEC που υποβάλλονται στο πλαίσιο των διαδικασιών καταχωρίσεως και ότι, ως εκ τούτου, δεν αφορά τις τιμές στις οποίες αναφέρεται ο αιτών στο πλαίσιο της διαδικασίας αδειοδότησεως.
- 102 Ακολούθως, το άρθρο 64 του κανονισμού 1907/2006, το οποίο αφορά τη διαδικασία εκδόσεως των αποφάσεων αδειοδότησεως, προβλέπει ρητώς, στις παραγράφους 2 και 6, ότι η δημοσίευση στην ιστοσελίδα του ECHA γίνεται λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 118 και 119 του ιδίου κανονισμού.
- 103 Περαιτέρω, το παράρτημα I στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 119, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1907/2006 προβλέπει ότι αξιολόγηση της χημικής ασφάλειας από τον παραγωγό αφορά την παρασκευή της ουσίας και όλες τις προσδιοριζόμενες χρήσεις. Προβλέπει, επίσης, ότι η αξιολόγηση καλύπτει όλα τα στάδια του κύκλου ζωής της ουσίας, που προκύπτουν από την παρασκευή και τις προσδιοριζόμενες χρήσεις (βλ. σημείο 0.3 του εν λόγω παραρτήματος). Για τον προσδιορισμό της τιμής DNEL, διευκρινίζεται ότι, ανάλογα με το σενάριο ή τα σενάρια εκθέσεως, μπορεί να αρκεί μια μόνο τιμή DNEL ή να πρέπει να προσδιοριστεί διαφορετική τιμή DNEL για κάθε σχετική ομάδα του ανθρώπινου πληθυσμού (για παράδειγμα, εργαζόμενοι, καταναλωτές, ευαίσθητοι πληθυσμοί) και για διαφορετικούς τρόπους εκθέσεως. Το παράρτημα I του κανονισμού 1907/2006 προβλέπει, ειδικότερα, ότι, εάν είναι πιθανόν να υπάρχουν περισσότεροι από έναν τρόποι εκθέσεως, προσδιορίζεται μια τιμή DNEL για κάθε τρόπο εκθέσεως και για όλους τους τρόπους εκθέσεως μαζί (βλ. σημείο 1.4.1 του εν λόγω παραρτήματος). Το παράρτημα I του κανονισμού 1907/2006 επισημαίνει επίσης ότι η τιμή PNEC προσδιορίζεται για κάθε περιβαλλοντικό σύστημα (βλ. σημείο 3.3.1 του εν λόγω παραρτήματος).
- 104 Το παράρτημα I του κανονισμού 1907/2006 προβλέπει επίσης ένα τμήμα το οποίο είναι αφιερωμένο στον χαρακτηρισμό των κινδύνων και συνίσταται ειδικότερα σε σύγκριση της εκθέσεως των οικείων πληθυσμών προς τις ανάλογες τιμές DNEL και σε σύγκριση των προβλεπόμενων περιβαλλοντικών συγκεντρώσεων σε κάθε περιβαλλοντικό σύστημα προς τις τιμές PNEC (βλ. σημεία 6.2 και 6.3 του εν λόγω παραρτήματος). Το σημείο 6.4 του εν λόγω παραρτήματος αναφέρει ότι, για κάθε σενάριο εκθέσεως, ο κίνδυνος για τον άνθρωπο και το περιβάλλον μπορεί να θεωρείται ότι ελέγχεται επαρκώς σε ολόκληρο τον κύκλο ζωής της ουσίας που προκύπτει από την παρασκευή και τις προσδιοριζόμενες χρήσεις αν, μεταξύ άλλων, τα επίπεδα εκθέσεως που εκτιμώνται κατά τον χαρακτηρισμό των κινδύνων δεν υπερβαίνουν τις ανάλογες τιμές DNEL ή PNEC.
- 105 Τόσο από το άρθρο 119, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1907/2006 όσο και από το παράρτημα I προκύπτει ότι, λαμβανομένης υπόψη της σημασίας των στοιχείων που αντιστοιχούν στις τιμές DNEL και PNEC για την προστασία της δημόσιας υγείας και του περιβάλλοντος, η αξιολόγηση της χημικής ασφάλειας μιας ουσίας και τα απορρέοντα εξ αυτής στοιχεία πρέπει να αφορούν όλες τις προσδιοριζόμενες χρήσεις και να καλύπτουν όλα τα στάδια του κύκλου ζωής της εν λόγω ουσίας και ότι τα στοιχεία αυτά πρέπει να δημοσιεύονται. Ως εκ τούτου, η διάκριση στην οποία προβαίνει η προσφεύγουσα μεταξύ των στοιχείων που αντιστοιχούν στις τιμές DNEL και PNEC σχετικά με την

«καταχωρισθείσα ουσία» και της συγκεκριμένης εφαρμογής των στοιχείων που αντιστοιχούν στις τιμές DNEL και PNEC στο πλαίσιο της διαδικασίας αδειοδότησεως του τίτλου VII του κανονισμού 1907/2006 είναι τεχνητή. Η υποχρέωση δημοσίευσής κατά την προαναφερθείσα διάταξη ισχύει όντως και ως προς τις τιμές DNEL και PNEC που περιέχονται στην έκθεση χημικής ασφάλειας η οποία επισυνάπτεται στην αίτηση αδειοδότησεως. Επιβάλλεται να τονιστεί συναφώς ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε τις εκτιμήσεις του ECHA, της ClientEarth, της EEB και της HCWH Europe σύμφωνα με τις οποίες οι τιμές DNEL και PNEC παρέμεναν καταρχήν αμετάβλητες για δεδομένη ουσία και ότι ο χρόνος κατά τον οποίο έγινε μνεία τους (διαδικασία καταχώρισεως ή διαδικασία αδειοδότησεως) και η ταυτότητα του αιτούντος που προέβη στην αποκάλυψη των τιμών στο πλαίσιο των διαδικασιών αυτών δεν παρουσιάζουν ενδιαφέρον. Συγκεκριμένα, περιορίστηκε στην επισήμανση, χωρίς περαιτέρω εξηγήσεις, ότι οι τιμές DNEL και PNEC οι οποίες αναφέρονται στην έκθεση χημικής ασφάλειας ήταν διαφορετικές και είχαν προκύψει βάσει άλλης μεθόδου και για άλλον σκοπό.

- 106 Τέλος, ο ECHA διευκρινίζει ότι, στο πλαίσιο αιτήσεως αδειοδότησεως, είναι δυνατόν να διαπιστώσει την ύπαρξη διαφορετικών τιμών DNEL και PNEC από τις τιμές αναφοράς που έχουν δημοσιευθεί με μέριμνά του. Επισημαίνει ότι, μετά την εξέταση και έγκριση των κινδύνων από την επιτροπή αξιολογήσεως, οι τιμές αυτές θα μπορούσαν να αναγνωριστούν ως νέες τιμές αναφοράς και να ισχύουν εφεξής για όλους τους μελλοντικούς αιτούντες αδειοδότηση. Προκύπτει, επομένως, ότι οι τιμές αυτές πρέπει να καθίστανται δημόσιες υποχρεωτικές.
- 107 Στο πλαίσιο αυτό, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα της προσφεύγουσας σύμφωνα με το οποίο ο ECHA είχε ήδη εκπληρώσει την υποχρέωσή του ενημερώσεως δημοσιεύοντας στη διαδικτυακή πληροφοριακή πύλη του τα στοιχεία που αντιστοιχούν στις οικείες τιμές DNEL και PNEC, σχετικά με την «καταχωρισθείσα ουσία», ή ακόμη σε έγγραφο της 12ης Απριλίου 2013 με τίτλο «Αδειοδότηση, προσδιορισμός των DNEL αναφοράς της ουσίας DEHP». Όπως ορθώς υπογράμμισε ο ECHA, δεν είχε καμία υποχρέωση να προβεί σε δημοσίευση των τιμών DNEL ή PNEC αναφοράς για τις ευρισκόμενες στο όριο ουσίες. Ωστόσο, δεδομένου ότι αυτές οι τιμές DNEL και PNEC πρέπει να χρησιμοποιούνται κατά τον ίδιο τρόπο από όλους τους αιτούντες αδειοδότηση, ο ECHA έκρινε αναγκαίο, για λόγους διαφάνειας και ίσης μεταχειρίσεως, να τις δημοσιεύσει ώστε να μπορούν οι αιτούντες να κατανοήσουν τα κριτήρια αξιολογήσεως. Μια τέτοια προσέγγιση δεν μπορεί να του προσαφθεί και δεν μπορεί να θεωρηθεί υποχρεωτική. Σε κάθε περίπτωση, η εν λόγω δημοσίευση των τιμών αναφοράς δεν απαλλάσσει τον ECHA από την υποχρέωση να δημοσιεύσει, σύμφωνα με το άρθρο 64, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006 και λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 118 και 119 του ίδιου κανονισμού, τις γενικές πληροφορίες που διαβίβασε η προσφεύγουσα σχετικά με τις χρήσεις τις οποίες αφορούσε η αίτηση αδειοδότησεως της ουσίας DEHP.
- 108 Ως προς το εύρος της υποχρέωσεως δημοσίευσής των πληροφοριών που προβλέπει το άρθρο 119, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1907/2006, πρέπει να γίνει δεκτή η άποψη του ECHA σύμφωνα με την οποία η υποχρέωση αυτή εκτείνεται στις ελάχιστες πληροφορίες σχετικά με τη μέθοδο εξαγωγής ή προβλέψεως των τιμών DNEL και PNEC και με τη συσχέτισή τους με άλλες τιμές. Συγκεκριμένα, αυτές οι ελάχιστες πληροφορίες είναι απαραίτητες για να γίνουν κατανοητές οι τιμές DNEL και PNEC και για να προσδιοριστεί σε τι αναφέρονται. Επομένως, επιβάλλεται να γίνει δεκτό, όπως υπογραμμίζει ο ECHA, ότι, αν δημοσιεύονταν μόνον οι τιμές χωρίς καμία εξήγηση ως προς τη σημασία τους, η προαναφερθείσα διάταξη θα έχανε κάθε πρακτική αποτελεσματικότητα.
- 109 Δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι ορισμένες πληροφορίες ήταν ήδη προσιτές στο κοινό, είναι προφανές και, εξάλλου, δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους ότι εκείνες οι πληροφορίες οι οποίες ήταν ήδη προσιτές στο κοινό μπορούσαν να γνωστοποιηθούν. Το ζήτημα που απομένει να εξεταστεί είναι στην πραγματικότητα αν η σύνθεση των γνωστών επιστημονικών στοιχείων –και, ως εκ τούτου, των ήδη προσιτών στο κοινό– και των εμπιστευτικών επιστημονικών στοιχείων πρέπει να γνωστοποιηθεί. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ένας τέτοιος συνδυασμός παράγει ένα περίπλοκο σύνολο πληροφοριών το οποίο, αυτό καθαυτό, δεν είναι εύκολα προσιτό και πρέπει επομένως να τύχει εμπιστευτικής μεταχειρίσεως.

- 110 Διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν προσδιόρισε, στον κατάλογο των επίδικων πληροφοριών, εκείνες που αποτελούν εμπιστευτικά επιστημονικά στοιχεία σε συνδυασμό με ήδη προσιτές στο κοινό πληροφορίες. Επιπλέον, από την ανάλυση που παρατίθεται στις σκέψεις 58 και επόμενες ανωτέρω προκύπτει ότι οι πληροφορίες αυτές δεν εμπίπτουν στο εμπορικό απόρρητο.
- 111 Επομένως, ο ECHA δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμώντας, στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, ότι μέρος των επίδικων πληροφοριών ήταν ήδη προσιτό στο κοινό καθόσον είχε ήδη δημοσιευτεί και ότι άλλο μέρος τους έπρεπε να δημοσιευθεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου 119 του κανονισμού 1907/2006.
- 112 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

Επί της δεύτερης αιτιάσεως η οποία αφορά προσβολή της προστασίας των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, δικαιολογούσα την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001

- 113 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο ECHA προσέβαλε αδικαιολογήτως το δικαίωμά της σε εμπιστευτική μεταχείριση των πληροφοριών που συνιστούν την διανοητική της ιδιοκτησία, η οποία εμπίπτει στο εμπορικό της απόρρητο. Παραπέμπει συναφώς στον ορισμό του εμπορικού απορρήτου στο άρθρο 39, παράγραφος 2, της Συμφωνίας TRIPS.
- 114 Ο ECHA αντικρούει την εν λόγω αιτίαση.
- 115 Υπενθυμίζεται εκ προοιμίου ότι το άρθρο 39, παράγραφος 2, της Συμφωνίας TRIPS προβλέπει τα εξής:

«Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο έχει τη δυνατότητα να εμποδίσει την αποκάλυψη σε τρίτους πληροφοριών οι οποίες έχουν περιέλθει στην κατοχή του με νόμιμο τρόπο, καθώς και την απόκτηση ή τη χρήση τέτοιων πληροφοριών εκ μέρους τρίτων χωρίς τη συγκατάθεσή του και κατά τρόπο που να αντιβαίνει σε θεμιτές επιχειρηματικές πρακτικές, υπό την προϋπόθεση ότι οι εκάστοτε πληροφορίες:

- α) είναι απόρρητες, υπό την έννοια ότι, είτε ως σύνολο είτε από την άποψη του ακριβούς περιεχομένου και της διάταξης των επιμέρους στοιχείων που τις αποτελούν, δεν είναι ευρέως γνωστές ούτε μπορούν να γίνουν ευκόλως γνωστές σε πρόσωπα ανήκοντα σε κύκλους που ασχολούνται συνήθως με το οικείο είδος πληροφοριών·
- β) έχουν εμπορική αξία η οποία απορρέει από τον απόρρητο χαρακτήρα τους [...]».

- 116 Επιβάλλεται ευθύς εξαρχής να τονιστεί ότι οι διατάξεις της Συμφωνίας TRIPS, η οποία συγκαταλέγεται στις συμφωνίες του ΠΟΕ, που υπεγράφησαν από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και στη συνέχεια εγκρίθηκαν με την απόφαση 94/800/EΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994), καθ' όσον αφορά τα θέματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητές της (ΕΕ 1994, L 336, σ. 1), αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της έννομης τάξης της Ένωσης. Όταν υφίσταται κανονιστική ρύθμιση της Ένωσης σε τομέα σχετικό με τη Συμφωνία TRIPS, το δίκαιο της Ένωσης εφαρμόζεται, γεγονός που συνεπάγεται την υποχρέωση, στο μέτρο του δυνατού, ερμηνείας συνάδουσας με τη Συμφωνία χωρίς, πάντως να υφίσταται η δυνατότητα αναγνώρισεως στην οικεία διάταξη της Συμφωνίας άμεσο αποτέλεσμα (βλ. απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2007, Merck Genéricos – Productos Farmacêuticos, C-431/05, EU:C:2007:496, σκέψη 35 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να γίνει επίκληση αυτού καθαυτού του άρθρου 39, παράγραφος 2, της Συμφωνίας TRIPS προκειμένου να καταστούν ανίσχυρες οι προσβαλλόμενες αποφάσεις.

- 117 Στο μέτρο που η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας πρέπει να εκληφθεί υπό την έννοια ότι υφίσταται μια αρχή, εμπνεόμενη από τον ορισμό του άρθρου 39, παράγραφος 2, της Συμφωνίας TRIPS, σύμφωνα με την οποία το γεγονός και μόνο ότι πρόσωπο το οποίο υπέβαλε ένα έγγραφο διαθέτει δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας επί του εγγράφου αυτού αρκεί για την εφαρμογή της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006, η επιχειρηματολογία αυτή πρέπει να απορριφθεί.
- 118 Πράγματι, μια τέτοια προσέγγιση δεν είναι σύμφωνη με το περιεχόμενο του άρθρου 39, παράγραφος 2, της Συμφωνίας TRIPS από το οποίο εκκινεί η προσφεύγουσα. Η διάταξη αυτή προβλέπει συγκεκριμένα ότι, προκειμένου να μην αποκαλυφθούν, οι πληροφορίες πρέπει να είναι «απόρρητες». Το γεγονός ότι έχουν εμπορική αξία δεν σημαίνει ότι πρόκειται για απόρρητες πληροφορίες.
- 119 Ομοίως, η προσέγγιση που προτείνει η προσφεύγουσα θα ισοδυναμούσε με αποδοχή του ότι η προστασία των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας υπερισχύει συστηματικά του τεκμηρίου υπέρ της γνωστοποίησης πληροφοριών που προβλέπεται στον κανονισμό 1049/2001 και στο άρθρο 118, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006. Όπως υπογραμμίζει ο ECHA, το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006 δεν μπορεί να ερμηνευτεί υπό την έννοια ότι το γεγονός ότι ένα έγγραφο προστατεύεται από δικαίωμα δημιουργού συνεπάγεται ότι το έγγραφο αυτό αποτελεί επιχειρηματικό απόρρητο και ότι ο δικαιούχος του μπορεί επομένως να επικαλεστεί την προβλεπόμενη στην εν λόγω διάταξη εξαίρεση.
- 120 Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι το άρθρο 16 του κανονισμού 1049/2001 προβλέπει ότι «ο [εν λόγω] κανονισμός δεν θίγει τυχόν υπάρχοντες κανόνες περί δικαιώματος δημιουργού οι οποίοι ενδεχομένως περιορίζουν το δικαίωμα τρίτου να αναπαραγάγει ή να χρησιμοποιήσει τα γνωστοποιηθέντα έγγραφα». Ομοίως, όπως τούτο υπομνήσθηκε στη σκέψη 66 ανωτέρω, το άρθρο 63, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006 προβλέπει ότι ο επόμενος αιτών τη χρήση ουσίας πρέπει να έχει την άδεια του προηγούμενου αιτούντος ώστε να μπορεί να παραπέμψει στα αρμόζοντα μέρη της προηγούμενης αιτήσεως. Οι διατάξεις αυτές προστατεύουν επομένως τον δικαιούχο εγγράφου έναντι της προσβολής του δικαιώματος δημιουργού και της εμπορικής αξίας του εν λόγω εγγράφου σε περίπτωση που οι περιεχόμενες σε αυτό πληροφορίες γνωστοποιηθούν κατόπιν αιτήσεως προσβάσεως σε αυτό. Συγκεκριμένα, οι διατάξεις αυτές εμποδίζουν τη χρήση των επίδικων πληροφοριών για εμπορικούς σκοπούς από τους ανταγωνιστές, παρέχοντάς τους με τον τρόπο αυτό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα.
- 121 Εξ αυτού συνάγεται ότι η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

Επί της τρίτης αιτιάσεως, η οποία αφορά έλλειψη σαφούς μνείας του δημόσιου συμφέροντος που δικαιολογεί τη γνωστοποίηση των επίδικων πληροφοριών

- 122 Στο πλαίσιο της τρίτης αιτιάσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το «υπερισχόν δημόσιο συμφέρον» που δικαιολογεί τη γνωστοποίηση των επίδικων πληροφοριών δεν μπορεί να θεωρηθεί ούτε επιτακτικό ούτε επιδιωκόμενο με την εν λόγω γνωστοποίηση. Εκτιμά ότι το συμφέρον που συνδέεται με την προστασία των θεμελιωδών της δικαιωμάτων (ή των εμπορικών της συμφερόντων) υπερισχύει του δημόσιου συμφέροντος που δικαιολογεί τη γνωστοποίηση των επίδικων πληροφοριών και προσθέτει ότι ο ECHA δεν εξήγησε σε τι συνίσταται το δημόσιο συμφέρον προς γνωστοποίηση των επίδικων πληροφοριών.
- 123 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 4, παράγραφος 2, τελευταίο τμήμα της περιόδου, του κανονισμού 1049/2001 ορίζει ότι τα θεσμικά όργανα δεν αρνούνται την πρόσβαση σε έγγραφο όταν η γνωστοποίηση δικαιολογείται από υπερισχόν δημόσιο συμφέρον, ακόμη και αν μπορεί να θίξει την προστασία εμπορικών συμφερόντων συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου ή την προστασία των σκοπών της επιθεωρήσεως, της έρευνας και του οικονομικού ελέγχου των θεσμικών οργάνων της Ένωσης (απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2014, Schenker κατά Επιτροπής, T-534/11, EU:T:2014:854, σκέψη 74). Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να σταθμίζεται, αφενός, το ειδικό συμφέρον που πρέπει να

προστατεύεται με τη μη γνωστοποίηση του οικείου εγγράφου και, αφετέρου, ιδίως, το γενικό συμφέρον που επιτάσσει να καταστεί το οικείο έγγραφο προσβάσιμο, λαμβανομένων υπόψη των πλεονεκτημάτων που απορρέουν, όπως διευκρινίζει η αιτιολογική σκέψη 2 του κανονισμού 1049/2001, από μια αυξημένη διαφάνεια, δηλαδή από μεγαλύτερη συμμετοχή των πολιτών στην διαδικασία λήψεως αποφάσεων, καθώς και από αυξημένη νομιμοποίηση, αποτελεσματικότητα και υπευθυνότητα της διοικήσεως έναντι των πολιτών σε ένα δημοκρατικό σύστημα (απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2010, Αγαπίου-Ιωσηφίδη κατά Επιτροπής και ΕΟΕΟΘΠ, T-439/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2010:442, σκέψη 136).

- 124 Μολονότι το υπερισχύον δημόσιο συμφέρον που δύναται να δικαιολογεί την γνωστοποίηση εγγράφου δεν απαιτείται κατ' ανάγκην να διακρίνεται από τις αρχές που διέπουν τον κανονισμό 1049/2001 (απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2013, LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, C-514/11 P και C-605/11 P, EU:C:2013:738, σκέψη 92), εντούτοις από τη νομολογία προκύπτει ότι η προβολή γενικών και μόνον εκτιμήσεων δεν μπορεί να στηρίξει την άποψη ότι η αρχή της διαφάνειας έχει τόσο επιτακτικό χαρακτήρα ώστε να δύναται να κατισχύσει των λόγων που δικαιολογούν την άρνηση γνωστοποιήσεως των επίμαχων εγγράφων και ότι εναπόκειται στον αιτούντα την πρόσβαση να επικαλεστεί κατά τρόπο συγκεκριμένο τις περιστάσεις που θεμελιώνουν υπερισχύον δημόσιο συμφέρον το οποίο να δικαιολογεί τη γνωστοποίηση των οικείων εγγράφων (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 14ης Νοεμβρίου 2013, LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, C-514/11 P και C-605/11 P, EU:C:2013:738, σκέψεις 93 και 94, και της 23ης Σεπτεμβρίου 2015, ClientEarth και International Chemical Secretariat κατά ECHA, T-245/11, EU:T:2015:675, σκέψη 193).
- 125 Εν προκειμένω, ο ECHA, όπως ο ίδιος τονίζει, δεν κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι επίμαχες πληροφορίες έπρεπε να προστατευθούν από καθεστώς εξαιρέσεως όπως το προβλεπόμενο στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001. Για τον λόγο αυτό, δεν ήταν υποχρεωμένος να προσδιορίσει ή να αξιολογήσει το δημόσιο συμφέρον προς γνωστοποίηση των πληροφοριών ούτε να το σταθμίσει με το συμφέρον της προσφεύγουσας να παραμείνουν εμπιστευτικές οι εν λόγω πληροφορίες.
- 126 Επομένως, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας είναι αλυσιτελή.
- 127 Επιπλέον, όσον αφορά τις τιμές DNEL και PNEC στην έκθεση χημικής ασφάλειας και στην ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών, υπενθυμίζεται ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι τιμές αυτές εμπίπτουν στα εμπορικά συμφέροντα της προσφεύγουσας, το άρθρο 119, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1907/2006 προβλέπει ότι το κοινό έχει αυτοδικαίως πρόσβαση σ' αυτές. Η εν λόγω υποχρέωση παροχής προσβάσεως στις πληροφορίες αυτές δικαιολογείται, στην αιτιολογική σκέψη 117 του ίδιου κανονισμού, από την ανάγκη να παρέχονται στους πολίτες της Ένωσης πληροφορίες για τις ουσίες στις οποίες μπορεί να εκτεθούν ώστε να μπορούν να λαμβάνουν, έχοντας επίγνωση όλων των στοιχείων, αποφάσεις σχετικές με τη χρήση των ουσιών αυτών στην οποία επιθυμούν να προβούν.
- 128 Όπως κατ' ουσίαν και ορθώς υπογραμμίζει ο ECHA, από το άρθρο 119, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006 και από την αιτιολογική σκέψη 117 προκύπτει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης έκρινε ότι η γνωστοποίηση των αναφερόμενων στο κείμενο αυτό πληροφοριών αποτελούσε ζήτημα μείζονος συμφέροντος. Ο εν λόγω νομοθέτης προέβη ο ίδιος σε στάθμιση των συμφερόντων και διαπίστωσε ότι το συμφέρον της γνωστοποιήσεως των σχετικών με τις τιμές DNEL και PNEC πληροφοριών υπερίσχυε του συμφέροντος της προσφεύγουσας για τη μη γνωστοποίησή τους, καθώς οι πληροφορίες αυτές συγκαταλέγονταν στις πλέον σημαντικές, ήτοι αυτές που άπτονται της υγείας του ανθρώπου και του περιβάλλοντος. Από τις εκτιμήσεις αυτές απορρέει ότι η αρχή της διαφάνειας είναι ιδιαίτερος επιτακτική ώστε δύναται να κατισχύσει των ενδεχόμενων λόγων που δικαιολογούν την άρνηση γνωστοποιήσεως των εν λόγω επίδικων πληροφοριών.
- 129 Το ίδιο ισχύει και όσον αφορά τις τιμές εκθέσεως NOAEL –ήτοι εκείνων που υποδεικνύουν τη μέγιστη συγκέντρωση στην οποία δεν παρατηρούνται ανεπιθύμητα αποτελέσματα– που περιέχονται στις προσεγγίσεις, τις μεθόδους και τις εκτιμήσεις. Συγκεκριμένα, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η

γνωστοποίησή τους μπορεί να θίξει τα εμπορικά συμφέροντα της προσφεύγουσας –όπερ, ωστόσο, δεν κατόρθωσε να αποδείξει–, οι πληροφορίες αυτές είναι εν πάση περιπτώσει σημαντικές ώστε να γίνουν αντιληπτοί στο κοινό οι κίνδυνοι που συνδέονται με τη χρήση της ουσίας DEHP. Επομένως, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη ο ECHA έκρινε ότι υπήρχε μείζον συμφέρον για το κοινό προς γνωστοποίηση των πληροφοριών αυτών.

- 130 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας σύμφωνα με το οποίο ο ECHA δεν προσδιόρισε με σαφή και συγκεκριμένο τρόπο το δημόσιο συμφέρον που δικαιολογούσε τη γνωστοποίηση των επίδικων πληροφοριών, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί. Όπως απορρέει από τις σκέψεις 69, 92, 128 και 129 ανωτέρω, η ύπαρξη υπερισχύοντος δημόσιου συμφέροντος προς γνωστοποίηση ορισμένων επίδικων πληροφοριών αιτιολογήθηκε, αφενός, με παραπομπή στο άρθρο 119 του κανονισμού 1907/2006 –το οποίο δικαιολογείται από την αιτιολογική σκέψη 117 του ίδιου κανονισμού– όσον αφορά τις αναφορές στις τιμές DNEL και PNEC και, αφετέρου, από την αιτιολογία των προσβαλλομένων αποφάσεων που αφορούν τις τιμές εκθέσεως NOAEL.
- 131 Ως εκ τούτου, η τρίτη αιτίαση, η οποία αφορά έλλειψη σαφούς μνείας του δημόσιου συμφέροντος που δικαιολογεί τη γνωστοποίηση των επίδικων πληροφοριών, πρέπει να απορριφθεί.

Επί της τέταρτης αιτιάσεως η οποία αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

- 132 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο ECHA παρέβη το άρθρο 296 ΣΛΕΕ καθόσον δεν προσδιόρισε τη δικαιολογητική βάση επί της οποίας στηρίχθηκε προκειμένου να αποφασίσει αν οι επίδικες πληροφορίες αποτελούσαν ή όχι εμπορικό απόρρητο κατά την έννοια του άρθρου 39, παράγραφος 2, της Συμφωνίας TRIPS και, a fortiori, καθόσον δεν μνημόνευσε το τυχόν υπερισχύον δημόσιο συμφέρον που δικαιολογεί την απόφασή του περί γνωστοποιήσεως αυτών των εμπιστευτικών πληροφοριών.
- 133 Κατά πάγια νομολογία, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της σχετικής πράξεως και να εκθέτει κατά τρόπο σαφή και αναμφίβολο τη συλλογιστική του οργάνου που εξέδωσε την πράξη, ώστε να παρέχει τη δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να λάβουν γνώση της δικαιολογητικής βάσεως του ληφθέντος μέτρου, στο δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκήσει τον έλεγχό του. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προβαλλομένων λόγων και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως στην παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει της διατυπώσεώς της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται, καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ. απόφαση της 7ης Ιουλίου 2011, Valero Jordana κατά Επιτροπής, T-161/04, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:337, σκέψη 48 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 134 Εν προκειμένω, ο ECHA αναφέρει, καταρχάς, στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, ότι διάφορες πληροφορίες περιεχόμενες στην έκθεση χημικής ασφάλειας πρέπει να γνωστοποιηθούν διότι είναι ήδη προσιτές στο κοινό: πρόκειται για πληροφορίες ήδη διαθέσιμες στο Διαδίκτυο (για παράδειγμα, στο κεφάλαιο 9.0.1, ο ανακεφαλαιωτικός πίνακας των χρήσεων που αποτελούν το αντικείμενο των χαρακτηριστικών, οι οποίες είναι ήδη δημοσιευμένες στην ιστοσελίδα του ECHA ως γενική πληροφορία σχετική με τις χρήσεις που είναι αναγκαία για την διαβούλευση με το κοινό επί των εναλλακτικών επιλογών), πληροφορίες προερχόμενες από δημοσιεύσεις αξιολογηθείσες από ομοτίμους (για παράδειγμα, κεφάλαιο 5.10.1.2), περιλήψεις μελετών και πειραματικές οικοτοξικολογικές αξιολογήσεις δημοσιευθείσες σε περιοδικά εγκεκριμένα από ομοτίμους ή ακόμη κεφάλαια τα οποία προσαρμόσθηκαν ή αντιγράφηκαν απευθείας από την αξιολόγηση των κινδύνων που παρουσίασε το 2008 η Ένωση, η οποία είναι προσιτή στο κοινό (για παράδειγμα, κεφάλαια 5.6.3, 5.7.3, 5.10.3 και σ. 141 έως 142 και 168 έως 175).

- 135 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι δικαιολογητικοί λόγοι για τους οποίους οι προαναφερθείσες πληροφορίες δεν είναι δυνατόν να εμπίπτουν στην κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 εξαίρεση προκύπτουν κατά τρόπο σαφή από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, δηλαδή συνίσταται στο ότι οι πληροφορίες αυτές είναι ήδη προσιτές στο κοινό.
- 136 Ο ECHA υπογραμμίζει ακολούθως, όσον αφορά την ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών και την έκθεση χημικής ασφάλειας, ότι οι τιμές DNEL και PNEC, τα πορίσματα των μελετών και τα συμπεράσματα της ταξινομήσεως δεν θεωρούνται εμπιστευτικά, διότι τα εν λόγω πορίσματα και συμπεράσματα αυτά καθαυτά, χωρίς την συνοδευτική λεπτομερή ανάλυση, δεν είναι δυνατό να θεωρηθούν ότι πλήττουν σοβαρά τα εμπορικά συμφέροντα της προσφεύγουσας ή τρίτου. Αφενός, από την αιτιολογία αυτή προκύπτει ότι ο ECHA προέβη σε διάκριση μεταξύ, από τη μια πλευρά, των «αντικειμενικών» στοιχείων και των απλών συμπερασμάτων που είναι δυνατό να αντληθούν εύκολα –τα οποία θεωρήθηκαν μη εμπιστευτικά– και, από την άλλη πλευρά, των λεπτομερών εκτιμήσεων της προσφεύγουσας βάσει των ως άνω στοιχείων –οι οποίες θωρήθηκαν εμπιστευτικές. Αφετέρου, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αναφέρουν επίσης ότι αυτού του είδους οι πληροφορίες έπρεπε να δημοσιευτούν από τον ECHA σύμφωνα με το άρθρο 119, παράγραφος 1, στοιχεία γ', ε' και στ', του κανονισμού 1907/2006.
- 137 Ως εκ τούτου, όσον αφορά τις σχετικές με τις τιμές DNEL και PNEC πληροφορίες, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο ECHA εξέθεσε με επάρκεια τους λόγους για τους οποίους θεωρούσε ότι η γνωστοποίησή τους δεν ήταν ικανή να πλήξει τα εμπορικά συμφέροντα της προσφεύγουσας καθώς και τους λόγους για τους οποίους εκτιμούσε ότι ήταν υποχρεωμένος να γνωστοποιήσει τις πληροφορίες, ήτοι λόγω της υποχρέωσης που προβλέπεται στο άρθρο 119, παράγραφος 1, στοιχεία γ', ε' και στ', του κανονισμού 1907/2006.
- 138 Περαιτέρω, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις επισημαίνουν ότι οι περιεχόμενες στις προσεγγίσεις, τις μεθόδους και τις εκτιμήσεις τιμές εκθέσεως NOAEL δεν ήταν ικανές να πλήξουν τα εμπορικά συμφέροντα της προσφεύγουσας και ότι, κατά συνέπεια, ούτε η γνωστοποίηση των συντελεστών χαρακτηρισμού των κινδύνων (RCR) –οι οποίοι αποτελούν συνδυασμό των στοιχείων που αντιστοιχούν στις τιμές DNEL και PNEC και σε τιμές εκθέσεως– ήταν ικανή να πλήξει τα εν λόγω εμπορικά συμφέροντα. Ο ECHA υπογραμμίζει ότι σε αυτού του είδους τις πληροφορίες δεν μπορεί να εφαρμοστεί η προβλεπόμενη στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 εξαίρεση. Επισημαίνει ότι αυτού του είδους οι πληροφορίες είναι σημαντικές ώστε να γίνουν αντιληπτοί στο κοινό οι κίνδυνοι που συνδέονται με τη χρήση της ουσίας DEHP και ότι υφίσταται, επομένως, μείζον συμφέρον για το κοινό να γνωστοποιούνται οι εν λόγω πληροφορίες.
- 139 Συνεπώς, ο ECHA ανέφερε κατά τρόπο σαφή τους δικαιολογητικούς λόγους για τους οποίους οι επίμαχες πληροφορίες έπρεπε, κατά την άποψή του, να δημοσιοποιηθούν, εκείνους για τους οποίους απορρίφθηκαν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας περί εφαρμογής των εξαιρέσεων του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 και εκείνους για τους οποίους έκρινε ότι ορισμένες πληροφορίες δεν μπορούσαν να γνωστοποιηθούν.
- 140 Τέλος, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις επισημαίνουν ότι τα ονόματα των συντακτών των μη δημοσιευθεισών μελετών δεν γνωστοποιήθηκαν, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001, αλλά ότι δεν είχε εφαρμογή καμία εξαίρεση όσον αφορά την ημερομηνία και τον τίτλο των μελετών.
- 141 Και στην περίπτωση αυτή, πρέπει να θεωρηθεί ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις περιλαμβάνουν τους δικαιολογητικούς λόγους για τους οποίους μόνον η ημερομηνία και ο τίτλος των μελετών στις οποίες δεν είχε ακόμη πρόσβαση το κοινό μπορούσαν να γνωστοποιηθούν.
- 142 Ως εκ τούτου, η αιτίαση η οποία αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως πρέπει να απορριφθεί, καθόσον ο ECHA αιτιολόγησε επαρκώς κατά νόμο τις προσβαλλόμενες αποφάσεις.

143 Από τις ανωτέρω σκέψεις συνάγεται ότι πρέπει να απορριφθεί ο πρώτος λόγος ακυρώσεως ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001.

3. Επί του δεύτερου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν, αφενός, ως προς τον δεύτερο λόγο, μη τήρηση των δεσμεύσεων της Ένωσης που απορρέουν από τη Συμφωνία TRIPS και προσβολή του δικαιώματος προστασίας των εμπιστευτικών πληροφοριών (εμπορικού απορρήτου) και, αφετέρου, ως προς τον τρίτο λόγο, μη τήρηση των δεσμεύσεων της Ένωσης που απορρέουν από το άρθρο 8 ΕΣΔΑ και το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας και του δικαιώματος προστασίας της ιδιοκτησίας

144 Το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι επιβάλλεται η από κοινού εξέταση του δεύτερου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν, αφενός, ως προς τον δεύτερο λόγο, μη τήρηση των δεσμεύσεων της Ένωσης οι οποίες απορρέουν από τη Συμφωνία TRIPS και τη συνακόλουθη προσβολή του δικαιώματος προστασίας των εμπιστευτικών πληροφοριών (εμπορικού απορρήτου) και, αφετέρου, ως προς τον τρίτο λόγο, μη τήρηση των δεσμεύσεων της Ένωσης οι οποίες απορρέουν από το άρθρο 8 ΕΣΔΑ και το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας και του δικαιώματος προστασίας της ιδιοκτησίας.

145 Προκαταρκτικώς, σημειώνεται ότι, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 116 ανωτέρω, οι διατάξεις της Συμφωνίας TRIPS αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της έννομης τάξης της Ένωσης, αλλά δεν μπορεί να τους αναγνωριστεί άμεσο αποτέλεσμα. Ως εκ τούτου, δεν είναι δυνατή η επίκληση αυτού καθαυτού του άρθρου 39, παράγραφος 2, της Συμφωνίας TRIPS προκειμένου να κριθούν ανίσχυρες οι προσβαλλόμενες αποφάσεις.

146 Πρώτον, επιβάλλεται η εξέταση του επιχειρήματος του ECHA σύμφωνα με το οποίο, προκειμένου να υποστηριχθεί ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις παραβιάζουν την ΕΣΔΑ, τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και τη Συμφωνία TRIPS, η προσφεύγουσα θα έπρεπε να επικαλεστεί το μη συμβατό συγκεκριμένων διατάξεων του κανονισμού 1907/2006 –ήτοι του άρθρου 119, παράγραφος 1, στοιχεία γ', ε' και στ', του εν λόγω κανονισμού, το οποίο προβλέπει νόμιμα τεκμήρια περί μη εμπιστευτικότητας– προς το πρωτογενές δίκαιο της Ένωσης ή τις νομικώς υπέρτερες διατάξεις των εν λόγω συμβάσεων.

147 Όσον αφορά το επιχείρημα το οποίο αφορά παράβαση της ΕΣΔΑ και του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα επικαλείται το θεμελιώδες δικαίωμα της προστασίας των πληροφοριών, το οποίο κατοχυρώνεται από το άρθρο 339 ΣΛΕΕ. Επιβάλλεται επίσης η υπόμνηση ότι, κατά τη νομολογία, η προστασία των επιχειρηματικών απορρήτων αναγνωρίζεται ως γενική αρχή (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις της 24ης Ιουνίου 1986, AKZO Chemie και AKZO Chemie UK κατά Επιτροπής, 53/85, EU:C:1986:256, σκέψη 28· της 19ης Μαΐου 1994, SEP κατά Επιτροπής, C-36/92 P, EU:C:1994:205, σκέψη 37, και της 14ης Φεβρουαρίου 2008, Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, σκέψη 49). Τίθεται, επομένως, το ζήτημα μήπως το άρθρο 119 του κανονισμού 1907/2006 ερμηνεύθηκε κατά τρόπον ώστε, εφαρμόζοντάς το, ο ECHA προσέβαλε το θεμελιώδες δικαίωμα της προστασίας των πληροφοριών. Συγκεκριμένα, όπως κατ' ουσίαν τονίζει η προσφεύγουσα, η επιχειρηματολογία της βάλλει όχι κατ' αυτής της συγκεκριμένης διατάξεως του κανονισμού 1907/2006, αλλά κατά του τρόπου με τον οποίο ο ECHA ερμήνευσε την εν λόγω διάταξη και, ως εκ τούτου, τον τρόπο με τον οποίο την εφάρμοσε. Δεν μπορεί, επομένως, να προσαφθεί στην προσφεύγουσα ότι δεν επικαλέσθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 277 ΣΛΕΕ, το ανεφάρμοστο του κανονισμού λόγω της φερόμενης αντιθέσεώς του προς το πρωτογενές δίκαιο της Ένωσης.

148 Όσον αφορά το επιχείρημα το οποίο αφορά παράβαση της Συμφωνίας TRIPS, για τους προμνησθέντες στη σκέψη 145 λόγους, είναι αλυσιτελές το επιχείρημα του ECHA ότι η προσφεύγουσα όφειλε να επικαλεσθεί ένσταση ελλείψεως νομιμότητας των κρίσιμων διατάξεων των σχετικών κανονισμών από απόψεως της Συμφωνίας TRIPS.

- 149 Δεύτερον, επιβάλλεται η εξέταση του δεύτερου λόγου ακυρώσεως ο οποίος αφορά τη μη τήρηση των δεσμεύσεων της Ένωσης που απορρέουν από τη Συμφωνία TRIPS και τη συνακόλουθη προσβολή του δικαιώματος του εμπορικού απορρήτου. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι επίδικες πληροφορίες αποτελούν εμπορικά απόρρητα (εμπιστευτικές πληροφορίες) κατά το άρθρο 39, παράγραφος 2, της Συμφωνίας TRIPS υπό την έννοια ότι, ως σύνολο ή από την άποψη του ακριβούς περιεχομένου και της διατάξεως των συνιστωσών τους, δεν είναι ευρέως γνωστές σε πρόσωπα ανήκοντα στους κύκλους που ασχολούνται συνήθως με αυτό το είδος πληροφοριών, ούτε άμεσα προσβάσιμες από τα πρόσωπα αυτά.
- 150 Όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 116 ανωτέρω, κατά τη νομολογία, όταν υφίσταται κανονιστική ρύθμιση της Ένωσης σε τομέα σχετικό με τη Συμφωνία TRIPS, το δικαίω της Ένωσης έχει εφαρμογή, γεγονός που συνεπάγεται την υποχρέωση, στο μέτρο του δυνατού, ερμηνείας συνάδουσας προς τη Συμφωνία.
- 151 Οι κανονισμοί 1049/2001 και 1907/2006 πρέπει επομένως να ερμηνεύονται ώστε να διασφαλίζεται η συμφωνία τους με το περιεχόμενο του άρθρου 39, παράγραφοι 2 και 3, της Συμφωνίας TRIPS. Η τελευταία αυτή διάταξη δεν μπορεί πάντως να συνεπάγεται ότι η παρεχόμενη στα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας προστασία υπερέχει κατά τρόπο απόλυτο του τεκμηρίου υπέρ της γνωστοποίησης των πληροφοριών που υποβάλλονται στο πλαίσιο αιτήσεως αδειοδότησεως για τη χρήση χημικής ουσίας. Υπό την έννοια αυτή, η προσέγγιση την οποία υποστηρίζει η προσφεύγουσα θα είχε ως συνέπεια τη μη εφαρμογή του άρθρου 119 του κανονισμού 1907/2006. Ωστόσο, μια τέτοια προσέγγιση δεν μπορεί να γίνει δεκτή, καθώς καταλήγει, στην πραγματικότητα, σε αμφισβήτηση της νομιμότητας της εν λόγω διατάξεως από απόψεως του άρθρου 39, παράγραφοι 2 και 3, της Συμφωνίας TRIPS (βλ., συναφώς και κατ' αναλογία, απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2007, Microsoft κατά Επιτροπής, T-201/04, EU:T:2007:289, σκέψη 800).
- 152 Εν προκειμένω, δεν προκύπτει ότι ο ECHA εφάρμοσε τους κανονισμούς 1049/2001 και 1907/2006 κατά τρόπο μη σύμφωνο προς το άρθρο 39, παράγραφοι 2 και 3, της Συμφωνίας TRIPS.
- 153 Πράγματι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 60 έως 67 ανωτέρω, οι δημοσιευθείσες μελέτες –και, ως εκ τούτου, οι ήδη προσιτές στο κοινό– μπορούσαν να δημοσιοποιηθούν. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο δεδομένου ότι ο ECHA απέκρυψε τα συμπεράσματα –τα οποία άντλησε η προσφεύγουσα με γνώμονα τις εν λόγω μελέτες– τα οποία δεν είναι προσιτά στο κοινό και τα οποία εκτίμησε κατ' ουσίαν ότι έχουν πρόσθετη αξία κατά την έννοια της σκέψεως 60 ανωτέρω. Τα συμπεράσματα αυτά είναι, επομένως, διαφορετικά, από το αντικειμενικό περιεχόμενο των μελετών καθώς και από τα απλά συμπεράσματα που μπορεί να αντλήσει οποιοσδήποτε ειδικός στον οικείο τομέα από τις μελέτες αυτές.
- 154 Η διάκριση στην οποία προέβη ο ECHA μεταξύ, αφενός, του αντικειμενικού περιεχομένου των μελετών και των απλών συμπερασμάτων που μπορούν να αντληθούν από αυτές και, αφετέρου, των μοναδικών και προσωπικών εκτιμήσεων που έχουν προστιθέμενη αξία πηγάζει από εφαρμογή των κανονισμών 1049/2001 και 1907/2006 η οποία είναι σύμφωνη προς το άρθρο 39, παράγραφοι 2 και 3, της Συμφωνίας TRIPS.
- 155 Όσον αφορά τις μελέτες στις οποίες γίνεται αναφορά στη σκέψη 68 ανωτέρω, υπενθυμίζεται ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στοιχεία από τα οποία να προκύπτει γιατί η γνωστοποίησή τους θα ήταν παράνομη. Συνεπώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν απέδειξε επίσης κατά ποιον τρόπο ο ECHA προέβη σε εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης μη συνάδουσα προς το άρθρο 39, παράγραφοι 2 και 3, της Συμφωνίας TRIPS.
- 156 Τέλος, ως προς τις τιμές DNEL και PNEC και τις τιμές εκθέσεως NOAEL, υπογραμμίστηκε, μεταξύ άλλων στις σκέψεις 129 και 151 ανωτέρω, ότι η συνεκτική εφαρμογή των κανονισμών 1049/2001 και 1907/2006 και του άρθρου 39, παράγραφοι 2 και 3, της Συμφωνίας TRIPS δεν μπορούσε να έχει ως συνέπεια τη μη εφαρμογή του άρθρου 119 του κανονισμού 1907/2006 ούτε την αγνόηση του

συμφέροντος της δημόσιας υγείας. Πρέπει να προστεθεί ότι το άρθρο 39 της Συμφωνίας TRIPS προβλέπει, στην παράγραφο 3, τη δυνατότητα γνωστοποίησης εάν αυτή είναι αναγκαία για την προστασία του κοινού.

- 157 Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι αβάσιμος.
- 158 Όσον αφορά τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, πρέπει να τονιστεί, όπως τούτο υπομνήσθηκε στη σκέψη 147 ανωτέρω, ότι η προσφεύγουσα δεν επικαλείται τη μη συμφωνία συγκεκριμένων διατάξεων του κανονισμού 1907/2006 –ήτοι, του άρθρου 119, παράγραφος 1, στοιχεία γ', ε' και στ', του εν λόγω κανονισμού, το οποίο προβλέπει νόμιμα τεκμήρια περί μη εμπιστευτικότητας– προς το πρωτογενές δίκαιο της Ένωσης ή τις νομικώς υπέρτερες διατάξεις των συμβάσεων, αλλά υποστηρίζει ότι ο τρόπος με τον οποίο ο ECHA ερμήνευσε τις διατάξεις αυτές και, ως εκ τούτου, ο τρόπος με τον οποίο τις εφάρμοσε ήταν αντίθετοι προς το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ, το άρθρο 1 του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.
- 159 Επισημαίνεται ότι το άρθρο 8 ΕΣΔΑ, προβλέπει μεν, στην παράγραφο 1, την αρχή της μη επεμβάσεως των δημοσίων αρχών στην άσκηση του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή, δέχεται, όμως, παράλληλα, στην παράγραφο 2, ότι μια τέτοια επέμβαση είναι δυνατή εφόσον «προβλέπεται από τον νόμο και αποτελεί μέτρο το οποίο, σε μια δημοκρατική κοινωνία, είναι αναγκαίο για την εθνική ασφάλεια, τη δημοσία ασφάλεια, την οικονομική ευημερία της χώρας, την προάσπιση της τάξεως και την πρόληψη ποινικών παραβάσεων, την προστασία της υγείας ή της ηθικής, ή την προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών άλλων».
- 160 Διαπιστώνεται ότι, στα δικόγραφα της, η προσφεύγουσα παρανοεί το περιεχόμενο του άρθρου 8 ΕΣΔΑ υπογραμμίζοντας ότι η διάταξη αυτή προστατεύει το δικαίωμά της ιδιοκτησίας. Δεν προβάλλει συγκεκριμένη επιχειρηματολογία προκειμένου να αποδείξει ότι παραβιάσθηκε η αρχή της μη επεμβάσεως των δημοσίων αρχών στην άσκηση του δικαιώματος της ιδιωτικής ζωής όπως αυτό κατοχυρώνεται στην ως άνω διάταξη. Πλην όμως, παρά την παρανόηση αυτή και τη συνακόλουθη απουσία επιχειρημάτων, η αιτιάσή της παραμένει κατανοητή. Συναφώς, όπως το Δικαστήριο αναγνώρισε με την απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2008, Varec (C-450/06, EU:C:2008:91, σκέψεις 47 και 48), παραπέμποντας στη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, μπορεί να είναι αναγκαίο να απαγορευθεί η γνωστοποίηση στοιχείων που χαρακτηρίζονται εμπιστευτικά προκειμένου να προστατευθεί το θεμελιώδες δικαίωμα επιχειρήσεως για σεβασμό της ιδιωτικής ζωής, το οποίο κατοχυρώνεται από το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ και το άρθρο 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, με τη διευκρίνιση ότι η έννοια της «ιδιωτικής ζωής» δεν πρέπει να ερμηνεύεται ως αποκλείουσα την εμπορική δραστηριότητα ενός νομικού προσώπου.
- 161 Εξάλλου, το άρθρο 17, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων προβλέπει ότι κάθε πρόσωπο δικαιούται να είναι κύριος των νομίμως κτηθέντων αγαθών του, να τα χρησιμοποιεί, να τα διαθέτει και να τα κληροδοτεί. Κανείς δεν μπορεί να στερηθεί την ιδιοκτησία του, παρά μόνο για λόγους δημόσιας ωφέλειας, στις περιπτώσεις και υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον νόμο και έναντι δίκαιης και έγκαιρης αποζημίωσης για την απώλειά της. Η χρήση των αγαθών μπορεί να υπόκειται σε περιορισμούς από τον νόμο, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο προς το γενικό συμφέρον. Κατά τη νομολογία, η παρεχόμενη από την διάταξη αυτή προστασία αφορά την προστασία δικαιωμάτων με περιουσιακή αξία, εκ των οποίων απορρέει, λαμβανομένης υπόψη της έννομης τάξεως, μια δεδομένη νομική θέση βάσει της οποίας ασκούνται τα εν λόγω δικαιώματα από τον κάτοχό τους και προς όφελός του (βλ., συναφώς, απόφαση της 22ας Ιανουαρίου 2013, Sky Österreich, C-283/11, EU:C:2013:28, σκέψη 34).
- 162 Απορρέει επίσης από τη νομολογία ότι το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής ζωής το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 8 ΕΣΔΑ αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα των γενικών αρχών του δικαίου τον σεβασμό των οποίων διασφαλίζει ο δικαστής της Ένωσης. Ωστόσο, η αρχή αυτή δεν έχει τη μορφή απόλυτης προνομίας, αλλά πρέπει να λαμβάνεται υπόψη σε σχέση με τη λειτουργία της εντός της κοινωνίας. Επιτρέπεται η επιβολή περιορισμών στην αρχή αυτή, υπό την προϋπόθεση ότι οι

περιορισμοί αυτοί εξυπηρετούν πράγματι σκοπούς γενικού συμφέροντος επιδιωκόμενους από την Ένωση και δεν αποτελούν, εν όψει του επιδιωκόμενου σκοπού, υπέρμετρη και ανεπίτρεπτη επέμβαση που θα προσέβαλλε την ίδια την ουσία του διασφαλιζόμενου δικαιώματος (αποφάσεις της 5ης Οκτωβρίου 1994, X κατά Επιτροπής, C-404/92 P, EU:C:1994:361, σκέψεις 17 και 18, και της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, M κατά Διαμεσολαβητή, T-412/05, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2008:397, σκέψη 126). Το ίδιο ισχύει κατά τη νομολογία όσον αφορά το δικαίωμα ιδιοκτησίας το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (απόφαση της 12ης Ιουλίου 2005, Alliance for Natural Health κ.λπ., C-154/04 και C-155/04, EU:C:2005:449, σκέψη 126).

- 163 Επομένως, το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ και το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων δεν μπορούν να ερμηνευτούν υπό την έννοια ότι προβλέπουν αυτόματη εξαίρεση από την αρχή της γνωστοποιήσεως για τα έγγραφα που έχουν συνταχθεί στο πλαίσιο της εμπορικής δραστηριότητας μιας ιδιωτικής οντότητας. Πράγματι, στην περίπτωση αιτήσεως προσβάσεως υποβαλλόμενης από τρίτον σε αυτού του είδους τα έγγραφα, επιβάλλεται συγκεκριμένος και πραγματικός έλεγχος κάθε περιπτώσεως, εκτός από τις περιπτώσεις για τις οποίες το Δικαστήριο και το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκαν την ύπαρξη γενικού τεκμηρίου για την άρνηση προσβάσεως στα επίμαχα έγγραφα. Όπως διαπιστώθηκε στις σκέψεις 33 έως 42 ανωτέρω, δεν υφίσταται γενικό τεκμήριο για την άρνηση προσβάσεως στα έγγραφα που υποβάλλονται στο πλαίσιο της διαδικασίας αδειοδότησεως την οποία προβλέπει ο κανονισμός 1907/2006.
- 164 Εν προκειμένω, ο ECHA προέβη, επομένως, σε συγκεκριμένο έλεγχο των διαφόρων στοιχείων τα οποία αφορά η αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα. Επισημαίνεται ότι ο έλεγχος αυτός πραγματοποιήθηκε σε συμμόρφωση προς το δικαίωμα ιδιοκτησίας και το δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή.
- 165 Καταρχάς, όπως προκύπτει κατ' ουσίαν από τις σκέψεις 60 και επόμενες ανωτέρω, επισημαίνεται ότι διάφορες επίδικες πληροφορίες αποτελούν σύνθεση μελετών προσιτών στο κοινό, αλλά ότι το γεγονός ότι η έκθεση που συγκεκριμενοποιεί την διανοητική αυτή εργασία έχει περιουσιακή αξία δεν συνεπάγεται ότι όλες οι περιεχόμενες σε αυτή πληροφορίες εμπίπτουν στα εμπορικά συμφέροντα και ότι η γνωστοποίησή τους πλήττει άνευ ετέρου αυτά τα συμφέροντα. Η προσβολή της προστασίας των εμπορικών συμφερόντων ενός προσώπου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, δεν καθορίζεται κατ' ανάγκη σε συνάρτηση με την περιουσιακή αξία της πληροφορίας που αποτελεί αντικείμενο της γνωστοποιήσεως.
- 166 Ακολούθως, όσον αφορά τις σχετικές με τις τιμές DNEL και PNEC πληροφορίες, εκτιμάται ότι η γνωστοποίησή τους δεν προσβάλλει το δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή και το δικαίωμα της ιδιοκτησίας. Πράγματι, η επέμβαση του ECHA στην άσκηση των δικαιωμάτων αυτών είναι επιτρεπτή καθόσον προβλέπεται από το άρθρο 119 του κανονισμού 1907/2006 και είναι αναγκαία για την προστασία της υγείας και του περιβάλλοντος.
- 167 Τέλος, όσον αφορά τις τιμές εκθέσεως NOAEL, η γνωστοποίησή τους είναι, και αυτή, ουσιώδης ώστε να γίνουν αντιληπτοί στο κοινό οι κίνδυνοι που συνδέονται με τη χρήση της ουσίας DEHP. Υφίσταται, επομένως, μείζον συμφέρον για το κοινό ώστε να γνωστοποιηθούν οι πληροφορίες αυτές. Ακόμη και αν υποθεθεί ότι η γνωστοποίηση αυτών των επίδικων πληροφοριών αποτελεί περιορισμό του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή και του δικαιώματος της ιδιοκτησίας –όπερ πάντως δεν απέδειξε η προσφεύγουσα εν προκειμένω–, η γνωστοποίηση αυτή ανταποκρίνεται εν πάση περιπτώσει στους επιδιωκόμενους από την Ένωση σκοπούς γενικού συμφέροντος και ουδόλως συνιστά, από απόψεως του επιδιωκόμενου σκοπού, υπέρμετρη και ανεπίτρεπτη επέμβαση που θα προσέβαλλε την ίδια την ουσία του διασφαλιζόμενου δικαιώματος.

168 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, ο δεύτερος και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν.

4. Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001

169 Η προσφεύγουσα προβάλλει έναν τέταρτο λόγο ακυρώσεως ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001, το οποίο προστατεύει την διαδικασία λήψεως αποφάσεων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης από προσβολές και εξωτερικούς, αδικαιολόγητους και παράνομους επηρεασμούς. Καταρχάς, υποστηρίζει ότι η μη γνωστοποίηση πληροφοριών σχετικών με διαδικασίες για τις οποίες δεν έχει ακόμη λάβει απόφαση το οικείο θεσμικό όργανο αποτελεί την αρχή και εντάσσεται στη συλλογιστική του κανονισμού 1049/2001. Επομένως, με τη γνωστοποίηση των εγγράφων ο ECHA έπληξε σοβαρά την εν λόγω διαδικασία. Ακολούθως, υπογραμμίζει ότι, κατά την έκδοση της γνώμης τους, η επιτροπή αξιολογήσεως κινδύνων και η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής αναλύσεως δεν αποκλείεται να επηρεασθούν από την ενδεχόμενη γνωστοποίηση των επίδικων πληροφοριών, διότι έτσι παρέχεται η δυνατότητα στους αιτούντες πρόσβαση στα έγγραφα να μετάσχουν επίσης στις διαβουλεύσεις τους. Αντιθέτως, ο αιτών αδειοδότηση δεν έχει πρόσβαση στις συνεδριάσεις των εν λόγω επιτροπών και δεν απολαύει του δικαιώματος ακροάσεως σε όλα τα στάδια της διαδικασίας. Τέλος, η προσφεύγουσα τονίζει ότι κανένα υπερισχύον δημόσιο συμφέρον δεν δικαιολογεί τη γνωστοποίηση των επίμαχων πληροφοριών.

170 Ο ECHA αμφισβητεί τα ως άνω επιχειρήματα.

171 Υπενθυμίζεται ότι η αιτιολογική σκέψη 11 του κανονισμού 1049/2001 υπογραμμίζει ότι πρέπει να επιτραπεί στα θεσμικά όργανα να προστατεύουν τις εσωτερικές γνωμοδοτήσεις και διαβουλεύσεις τους όταν κρίνεται απαραίτητο να προστατευθεί η δυνατότητα λειτουργίας τους. Υπό την έννοια αυτή, το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού ορίζει ότι «[π]ροκειμένου περί εγγράφου που συντάχθηκε από ένα θεσμικό όργανο για εσωτερική χρήση ή που έχει παραληφθεί από ένα θεσμικό όργανο, και το οποίο σχετίζεται με θέμα επί του οποίου δεν έχει αποφασίσει, το εν λόγω θεσμικό όργανο αρνείται την πρόσβαση εάν η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον».

172 Κατά πάγια νομολογία, η εφαρμογή της εξαιρέσεως αυτής προϋποθέτει ότι έχει αποδειχθεί ότι η πρόσβαση στο επίμαχο έγγραφο το οποίο έχει συνταχθεί για εσωτερική χρήση μπορούσε να αποτελέσει συγκεκριμένη και πραγματική προσβολή στην προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων του θεσμικού οργάνου και ότι ο κίνδυνος αυτός προσβολής μπορούσε ευλόγως να προβλεφθεί και δεν ήταν αμιγώς υποθετικός (απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2008, Muñiz κατά Επιτροπής, T-144/05, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2008:596, σκέψη 74).

173 Επιπροσθέτως, για να εμπίπτει στην εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, πρέπει η διαδικασία λήψεως αποφάσεων να πλήττεται σοβαρά. Τούτο συμβαίνει μεταξύ άλλων όταν η γνωστοποίηση του σχετικού εγγράφου έχει σημαντικό αντίκτυπο στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων. Η εκτίμηση της σοβαρότητας εξαρτάται από το σύνολο των περιστάσεων της υποθέσεως, μεταξύ άλλων από τα αρνητικά αποτελέσματα αυτής της γνωστοποιήσεως στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων του θεσμικού οργάνου (αποφάσεις της 18ης Δεκεμβρίου 2008, Muñiz κατά Επιτροπής, T-144/05, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2008:596, σκέψη 75, και της 7ης Ιουνίου 2011, Toland κατά Κοινοβουλίου, T-471/08, EU:T:2011:252, σκέψη 71).

- 174 Με γνώμονα ακριβώς τις ανωτέρω σκέψεις πρέπει να εξεταστεί ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως.
- 175 Καταρχάς, πρέπει να απορριφθεί η προσέγγιση της προσφεύγουσας κατά την οποία η προβλεπόμενη στο άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 εξαίρεση από τη γνωστοποίηση τείνει να αποτελέσει τον κανόνα. Συγκεκριμένα, η αρχή της προσβάσεως στα έγγραφα την οποία προβλέπει το άρθρο 2 του ίδιου κανονισμού ισχύει και για τις πληροφορίες τις σχετικές με τις διαδικασίες για τις οποίες δεν έχει ακόμη λάβει απόφαση το οικείο θεσμικό όργανο. Οι εξαιρέσεις από την αρχή αυτή προβλέπονται στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001, όπως έχει ερμηνευτεί από τη νομολογία. Επομένως, είναι επιτρεπτή εξαίρεση από την αρχή της προσβάσεως στα έγγραφα δυνάμει του προαναφερθέντος άρθρου 4, παράγραφος 3, μόνον υπό τις προϋποθέσεις που έχει θέσει η προμνησθείσα στις σκέψεις 172 και 173 νομολογία.
- 176 Ακολούθως, πρέπει να εξεταστεί το ζήτημα αν η πρόσβαση στις επίδικες πληροφορίες ήταν ικανή να βλάψει σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεως του ECHA. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι δεν διασφαλίζεται ότι οι αιτούντες αδειοδότηση έχουν δικαίωμα ακροάσεως σε όλα τα στάδια της διαδικασίας λήψεως των αποφάσεων και τη δυνατότητα υποβολής παρατηρήσεων σχετικών με παρατυπίες ή σφάλματα. Επιπλέον, η επιτροπή αξιολογήσεως κινδύνων και η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής αναλύσεως επιτρέπουν στους αιτούντες την πρόσβαση σε έγγραφα να συμμετέχουν στις διαβουλεύσεις τους. Οι αιτούντες αδειοδότηση δεν έχουν, αντιθέτως, δικαίωμα συμμετοχής στις εν λόγω διαβουλεύσεις.
- 177 Αφενός, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 64, παράγραφος 5, του κανονισμού 1907/2006 προβλέπει ότι ο ECHA αποστέλλει τα σχέδια γνώμης της επιτροπής αξιολογήσεως κινδύνων και της επιτροπής κοινωνικοοικονομικής αναλύσεως στον αιτούντα αδειοδότηση και ότι ο αιτών μπορεί να υποβάλει γραπτές παρατηρήσεις εφόσον το επιθυμεί εντός δύο μηνών από την παραλαβή του σχεδίου γνώμης. Η διάταξη αυτή εγγυάται, επομένως, ότι ο αιτών αδειοδότηση έχει το δικαίωμα να υποβάλει γραπτή επιχειρηματολογία ενώπιον των επιτροπών πριν αυτές εκδώσουν οριστική γνώμη επί της αιτήσεως αδειοδοτήσεως.
- 178 Αφετέρου, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει πώς οι αιτούντες πρόσβαση σε έγγραφα στους οποίους αναγνωρίζεται η ιδιότητα του παρατηρητή θα μπορούσαν να βλάψουν σοβαρά τη διαδικασία λήψεως των αποφάσεων του ECHA.
- 179 Πράγματι, τα άρθρα 6 των κανόνων διαδικασίας της επιτροπής αξιολογήσεως κινδύνων και της επιτροπής κοινωνικοοικονομικών αναλύσεως (με στοιχεία αναφοράς MB/09/2009 τελικό, στο εξής: κανόνες διαδικασίας των επιτροπών), με πανομοιότυπη διατύπωση, προβλέπουν ότι «μπορεί» να επιτραπεί στους παρατηρητές (stakeholder representatives) να παραστούν στις συνεδριάσεις των επιτροπών, οπότε ο ECHA έχει επ' αυτού περιθώριο εκτιμήσεως. Επιπλέον, η συμμετοχή τους στις συνεδριάσεις του ECHA ρυθμίζεται με αυστηρό τρόπο. Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 6, αυτών των κανόνων διαδικασίας, οι παρατηρητές πρέπει να συμμορφώνονται προς τον «κώδικα δεοντολογίας των παρατηρητών ενδιαφερόμενων οργανώσεων σε συνεδριάσεις του ECHA» (με στοιχεία αναφοράς ED/62/2008, στο εξής: κώδικας δεοντολογίας), ο οποίος εκδόθηκε με απόφαση του εκτελεστικού διευθυντή του ECHA στις 9 Οκτωβρίου 2008.
- 180 Αυτός ο κώδικας δεοντολογίας προβλέπει ότι οι ενδιαφερόμενοι οργανισμοί οφείλουν να αποφεύγουν τον διορισμό, ως παρατηρητών, προσώπων που έχουν άμεσο ενδιαφέρον στην εξεταζόμενη από τις επιτροπές υπόθεση και ότι, εάν τέτοιο συμφέρον προκύψει, οφείλουν να προβούν σε σχετική δήλωση κατά την έναρξη της συνεδριάσεως (σημείο 6). Τονίζει, επίσης, ότι οι παρατηρητές δεν μπορούν να παρεμβαίνουν στις συνεδριάσεις κατά τρόπο εκφοβιστικό ή παρεμποδίζοντα τις εργασίες του οργάνου (σημείο 7) και ότι η συμμετοχή τους στις συνεδριάσεις υπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του προέδρου (σημείο 8). Ο κώδικας δεοντολογίας αναφέρει, επίσης, ότι οι παρατηρητές πρέπει κατά κανόνα να ενημερώνουν εκ των προτέρων –το αργότερο έως την έναρξη της συνεδριάσεως– τον πρόεδρο σχετικά με τα ζητήματα επί των οποίων επιθυμούν να παρέμβουν και ότι οι παρεμβάσεις

τους πρέπει να είναι σύντομες και εντός του διατιθέμενου χρόνου (σημείο 9). Ο κώδικας δεοντολογίας διευκρινίζει, τέλος, ότι οι παρατηρητές μπορούν να υποβάλουν έγγραφα, αλλά η διανομή τους δεν έχει την έννοια ότι ο ECHA επικυρώνει ή εγκρίνει το περιεχόμενό τους (σημείο 15).

- 181 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφεύγουσα παρανοεί τον ρόλο των παρατηρητών κατά τις συνεδριάσεις των επιτροπών και ότι ο ρόλος τους είναι αυστηρώς ρυθμιζόμενος ώστε να αποτρέπεται η σοβαρή διατάραξη της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων.
- 182 Καίτοι δεν αμφισβητείται από τον ECHA ότι οι αιτούντες αδειοδότηση δεν έχουν, καταρχήν, τη δυνατότητα να συμμετέχουν, όπως οι παρατηρητές, στις συνεδριάσεις των επιτροπών και, ως εκ τούτου, δεν έχουν το δικαίωμα να εκφέρουν άποψη ενώπιόν τους, επιβάλλεται εντούτοις η διαπίστωση, όπως τονίστηκε στη σκέψη 177 ανωτέρω, ότι το άρθρο 64, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 1907/2006 τους παρέχει τη δυνατότητα να εκθέσουν γραπτώς και τεκμηριωμένα την επιχειρηματολογία τους εντός προθεσμίας δύο μηνών από την παραλαβή του σχεδίου γνώμης. Με την ευκαιρία αυτή, τους παρέχεται επίσης η ευχέρεια να απαντήσουν σε ενδεχόμενες παρατηρήσεις των παρατηρητών.
- 183 Πρέπει, επίσης, να σημειωθεί ότι, απαντώντας σε γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου προς τους διαδίκους, σχετικά με τον ρόλο των παρατηρητών κατά τα προβλεπόμενα στον κώδικα δεοντολογίας, ο ECHA παρέπεμψε σε έγγραφο της 14ης Δεκεμβρίου 2012 με κατευθυντήριες οδηγίες, στο οποίο περιγράφεται η προσέγγιση την οποία ακολουθεί ο οργανισμός στο πλαίσιο διαδικασίας αδειοδότησεως (στο εξής: κατευθυντήριο έγγραφο). Ο ECHA επισημαίνει ότι η παρουσία των παρατηρητών και η απουσία των αιτούντων αδειοδότηση ενδέχεται να συνεπάγεται μη δίκαιη ακρόαση, καθόσον μόνον οι πρώτοι επιτρέπεται να υποβάλουν παρατηρήσεις επί της εξεταζόμενης υποθέσεως. Για τον λόγο αυτό διευκρίνισε στο κατευθυντήριο έγγραφο ότι, σε αυτού του είδους τις διαδικασίες, οι παρατηρητές δεν έχουν δικαίωμα να λάβουν τον λόγο κατά τις συνεδριάσεις των επιτροπών. Επισημαίνεται ότι αυτή η προσέγγιση είναι σύμφωνη με τον κώδικα δεοντολογίας, ο οποίος προβλέπει περιθώριο εκτιμήσεως του ECHA καθώς προβλέπει ότι «μπορεί» να επιτραπεί στους παρατηρητές να παραστούν στις συνεδριάσεις των επιτροπών και παρέχει στον πρόεδρο διακριτική ευχέρεια όσον αφορά τη διεξαγωγή των συνεδριάσεων. Ομοίως, ο ECHA προέβλεψε ότι, προκειμένου να διασφαλιστεί η συνοχή με τον κώδικα δεοντολογίας και τους κανόνες διαδικασίας των επιτροπών, οι παρατηρητές δεν έχουν πρόσβαση στις εμπιστευτικού χαρακτήρα εμπορικές πληροφορίες και δεν μπορούν να είναι παρόντες στα μέρη των συνεδριάσεων κατά τα οποία συζητούνται οι πληροφορίες αυτές.
- 184 Τέλος, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε οποιοδήποτε συγκεκριμένο στοιχείο από το οποίο να είναι δυνατό να διαπιστωθεί ότι, εν προκειμένω, η πρόσβαση στις επίδικες πληροφορίες που αφορούν την αίτηση αδειοδότησεως για τη χρήση της ουσίας DEHP θα είχε σημαντικό αντίκτυπο στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων του ECHA και της Επιτροπής και, κατά συνέπεια, θα την έθιγε σοβαρά.
- 185 Λαμβανομένων υπόψη, αφενός, του μηχανισμού ο οποίος προβλέπεται από τον κανονισμό 1907/2006 και συγκεκριμενοποιείται από τους κανόνες διαδικασίας των επιτροπών, τον κώδικα δεοντολογίας και το κατευθυντήριο έγγραφο και, αφετέρου, της απουσίας κάθε συγκεκριμένου στοιχείου δυνάμενου να υπονοήσει ότι, εν προκειμένω, η πρόσβαση στις επίδικες πληροφορίες θα έθετε σε κίνδυνο τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων του ECHA, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η γνωστοποίηση των επίδικων πληροφοριών δεν μπορούσε να έχει αρνητικές συνέπειες επί της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων σε τέτοιο βαθμό ώστε να τη θέσει σε σοβαρό κίνδυνο.
- 186 Από όλα τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001, πρέπει να απορριφθεί.
- 187 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί ο λόγος απαραδέκτου τον οποίο προέβαλε ο ECHA προς αντίκρουση της προσφυγής.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 188 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα του ECHA, σύμφωνα με το σχετικό αίτημά του, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- 189 Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 190 Οι ClientEarth, EEB και HCWH Europe φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 138, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Deza, a.s., φέρει, πέραν των δικών της εξόδων, τα δικαστικά έξοδα του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA), συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.
- 4) Οι ClientEarth, European Environmental Bureau (EEB) και Vereniging Health Care Without Harm Europe φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Prek

Labucka

Kreuschitz

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Ιανουαρίου 2017.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς	2
Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων	3
Σκεπτικό	5
1. Επί του χωριστού λόγου ο οποίος αφορά την ύπαρξη γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας των πληροφοριών που υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας αδειοδότησεως την οποία προβλέπει ο κανονισμός 1907/2006	6
2. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001	9
Επί της πρώτης αιτιάσεως η οποία αφορά την εμπιστευτικότητα των επίδικων πληροφοριών λόγω του εμπορικού χαρακτήρα τους και λόγω του ότι αποτελούν μέρος της τεχνογνωσίας της προσφεύγουσας	9
Επί του ζητήματος της παραβάσεως του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001	11
Επί του ζητήματος της υποχρέωσης γνωστοποίησης πληροφοριών κατ' εφαρμογήν του άρθρου 119, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1907/2006 ή του ήδη δημόσιου χαρακτήρα των πληροφοριών αυτών	15
– Επί του παραδεκτού της αμφισβήτησεως που αντλείται από εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 119, παράγραφος 1, στοιχείο στ' του κανονισμού 1907/2006	17
– Επί της υπάρξεως υποχρέωσης δημοσίευσως ορισμένων πληροφοριών κατ' εφαρμογήν του άρθρου 119, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1907/2006 και επί του ζητήματος του ήδη δημόσιου χαρακτήρα άλλων πληροφοριών	18
Επί της δεύτερης αιτιάσεως η οποία αφορά προσβολή της προστασίας των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, δικαιολογούσα την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001	21
Επί της τρίτης αιτιάσεως, η οποία αφορά έλλειψη σαφούς μνείας του δημόσιου συμφέροντος που δικαιολογεί τη γνωστοποίηση των επίδικων πληροφοριών	22
Επί της τέταρτης αιτιάσεως η οποία αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως	24
3. Επί του δεύτερου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν, αφενός, ως προς τον δεύτερο λόγο, μη τήρηση των δεσμεύσεων της Ένωσης που απορρέουν από τη Συμφωνία TRIPS και προσβολή του δικαιώματος προστασίας των εμπιστευτικών πληροφοριών (εμπορικού απορρήτου) και, αφετέρου, ως προς τον τρίτο λόγο, μη τήρηση των δεσμεύσεων της Ένωσης που απορρέουν από το άρθρο 8 ΕΣΔΑ και το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας και του δικαιώματος προστασίας της ιδιοκτησίας	26

4. Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001	30
Επί των δικαστικών εξόδων	33